

Sexarbejdets omfang under finanskrisen

af Bo Jensen,

cand.comm. og forfatter til "Sexarbejdets omfang i Danmark" (SiO 2010), med hjælp fra anonyme sexarbejdere og kunder.

17. oktober 2011

I 2010 udgav SiO rapporten "Sexarbejdets omfang i Danmark" (SiO 2010), som gav et samlet bud på branchens størrelse. Rapporten var en kritik af Servicestyrelsens alt for høje tal vedrørende antallet af sexarbejdere i Danmark i "Prostitutionens omfang og former" (POOF).

Derefter reviderede Servicestyrelsen deres beregningsmetoder og nedjusterede deres vurdering af branchens størrelse. Og i 2011 blev SFI færdige med deres undersøgelse af branchens størrelse med rapporten "Prostitution i Danmark" (SFI 2011).

Nedenfor evaluerer vi de nye oplysninger om branchen, som SFI 2011 har bidraget med - og inddrager dem i **en ny beregning af branchens størrelse**.

Beregningerne viser, at der på et tilfældigt tidspunkt er ca. 2.000 kvinder, som sælger sex i Danmark. Heraf er næsten 2 ud af 3 danske kvinder. Kvinderne arbejder i snit næsten 2 dage om ugen, hvorfor man en gennemsnitlig dag kan træffe 5-600 sexarbejdere på arbejde.

Da beregningerne her bl.a. er baseret på SFIs rapport, og da SFI har kortlagt branchens størrelse i år 2010, handler resultaterne om branchens størrelse under finaskrisen.

Finanskrisen startede i 2008 og er endnu ikke slut. Den har ramt sexarbejde hårdt, bordeller er lukket og der er færre kvinder i branchen, end der var før krisen. Beregninger i denne rapport tyder på, at ca. 20% af bordellerne er lukket og at arbejdsstyrken er 15-20% mindre end før finanskrisen.

Når vi taler om branchens "normale" størrelse, drejer det sig om til og med 2008. I denne rapport undersøger vi især branchens størrelse under krisen, og det betyder indtil videre 2009-11.

I kapitel 3 anvender vi de nye tal i **en analyse af, hvor længe de danske sexarbejdere bliver i branchen** før de stopper. Hvor længe arbejder de og hvor lang tid holder de pauser.

Dermed tager vi hul på en diskussion af behovet for de **exitprogrammer**, som den nye regering har sat på dagsordenen (se side 30).

Analysen viser, at de danske sexarbejdere godt selv kan finde ud af at stoppe i faget. Hvert år starter 700 danske kvinder med at sælge sex og 700 stopper igen - af egen kraft.

Halvdelen af dem begynder at sælge sex for sjov eller fordi de "lige skal prøve det". Og de stopper igen når de har prøvet det i et års tid.

En trediedel bliver i branchen 2-5 år. Typisk kan der være tale om erhvervsarbejde, som skal financiere en uddannelse eller om at tjene egne penge i en ledighedsperiode.

Kun omkring 20% bliver i faget mere end 5 år. Det er typisk kvinder, som føler sig rigtig godt tilpas i branchen og som har en høj grad af faglig stolthed.

I den offentlige debat og især fra hjælpeindustriens side påstås det, at sexarbejderne er fastholdt i branchen mod deres vilje og at de ikke kan komme ud af faget ved egen hjælp.

Det billede holder ikke for en nærmere prøvelse. Der er ikke tegn på, at kvinderne i stor målestok er fastholdt. De kvinder, som bliver i branchen i meget kort tid stopper igen når de har fået deres lyst styret - så at sige. De som bliver i faget mange år fortsætter fordi de ikke har lyst til at stoppe.

Sexarbejderne selv giver ikke udtryk for behov for f.eks. gældssannering, iværksætterhjælp, frit lejde ift. Skat eller lignende.

I størrelsesordenen 7% - altså ca. 50 ud af de 700 kvinder, som forlader branchen hvert år - siger til SFI, at de godt kunne bruge hjælp til at finde et nyt job. De ønsker at skifte branche i en tid med stor ledighed, så det tal kan næppe overraske.

Den hjælp skal de naturligvis have. Men behovet er næppe specielt stort blandt netop sexarbejdere. Hvis man fra politisk side ønsker at gøre det nemmere at skifte branche, er det ikke sikkert, at sexarbejderne står forrest i køen til hjælp. Der er brancher med f.eks. nedslidende arbejde og vold fra klienter, hvor behovet sikkert er større.

Når man fokuserer på fastholdende faktorer netop hos sexarbejdere, er der derfor tale om en moralsk kampagne, som ikke har hold i virkeligheden.

1. Beskæftigede eller sociale tilfælde?

I det følgende skelner vi mellem på den ene side hvor mange kvinder der på et tilfældigt tidspunkt er tilknyttet branchen = antal beskæftigede og antal stillinger der skal besættes - og på den anden side hvor mange kvinder der har udfyldt disse stillinger i løbet af året (definitioner : SiO 2010, side 13-15).

Tabel 1. Vurderinger af antallet af kvindelige sexarbejdere i Danmark

	POOF 2009	SiO 2010	POOF 2010	SFI 2011
Arbejdsstyrken	?	ca. 2500	?	?
I løbet af året	5373	ca. 4200	3483	2426-3836

Bemærkning : SiO 2010 forsøger at måle branchens "normale" størrelse, hvorimod de andre tal angiver branchens størrelse under finanskrisen. POOF = Prostitutionens omfang og former, som udgives af Servicestyrelsen en gang om året.

Det er et problem, at myndigheder og den offentlige debat fokuserer så meget på, hvor mange kvinder der har solgt sex **i løbet af året**. Hvis man ønsker at sige noget meningsfuldt om branchens omsætning, vækst, andelen af udenlandske kvinder eller hvor stor en del af købesex der foregår på gaden - så må man måle det, som man i alle andre brancher kalder antal ansatte.

Hvis en virksomhed med 100 ansatte fyrer hele banden og ansætter 100 andre, er virksomheden jo ikke pludselig blevet dobbelt så stor af den grund. Men Servicestyrelsen påstår, at der **er** 3.483 kvinder i branchen (POOF 2010), også selv om mange af dem allerede har forladt faget.

Dette har medført misforståelser i den offentlige debat. Der har de sidste 10 år været brugt rigtig mange avisoverskrifter på at konstatere, at antallet af sexarbejdere er stigende, at prostitution er i vækst og lignende.

Men for 10 år siden var næsten alle i faget danske kvinder. Lad os for eksemplets skyld sige, at der var 2.000 danske kvinder i faget i år 2000. I løbet af de sidste 10 år er mange af de danske kvinder blevet afløst af udenlandske migranter. Lad os sige, at halvdelen af de danske kvinder er blevet afløst af migranter, som er her i landet i 4 måneder ad gangen.

I eksemplet er der stadig 2.000 beskæftigede i branchen, men Servicestyrelsen vil påstå, at hvor der før var 2.000 kvinder i faget, så er der nu 4.000, heraf 3.000 udenlandske.

Sådanne tal kan blive til "eksplosiv vækst" i avisoverskrifterne. Men der er ikke tale om nogen vækst. Efterspørgslen er den samme, omsætningen er

den samme, det udbudte arbejde er det samme. Der er bare flere kvinder om at dele det udbudte arbejde.

Og hvis man ser sexarbejde som et farligt arbejde, burde man være glad for denne udvikling, for når flere kvinder deles om arbejdet, bliver den arbejdsbetingede belastning på den enkelte kvinde jo mindre. Men denne problemstilling er blevet vendt på hovedet i den offentlige debat. Og er blevet til : Jo flere kvinder, jo større problem.

Myndigheder og den offentlige debat fokuserer på sexarbejde som et socialt problem. Enhver som har været i branchen, er i det offentlige øjne et "socialt tilfælde", et offer, som skal reddes og bringes på ret køl - og enhver som er i faget, skal hjælpes til at forlade faget igen (jvf. afsnittet om professionsideologi i kap. 3). Det er en retorik, som ikke er rationel, men er politisk bestemt og som spænder ben for at tale rationelt om branchens størrelse.

Også SFI er blevet fanget i denne retorik, selv om de egentlig blev bedt om at foretage en nøgtern kortlægning af branchens størrelse.

SFI 2011 måler branchens størrelse i antal "sociale tilfælde" i stedet for antal beskæftigede, som man ville gøre, hvis det var et hvilket som helst andet fag, det drejede sig om.

Man begrundet interessen for, hvor mange personer der har været i faget med, at de offentlige myndigheder skal kunne dimensionere det sociale hjælpearbejde og exitprogrammer. Men det giver jo ingen mening, for nogle af dem man tæller med, har allerede forladt faget tidligere på året og skal derfor i hvert fald ikke længere hjælpes ud.

Danmarks Statistik ført bag lyset

At Servicestyrelsen ikke måler branchens størrelse i antal beskæftigede kan have alvorlige konsekvenser, f.eks. når det handler om branchens omsætning.

Når man skal beregne Danmarks bruttonationalprodukt, skal købesexbranchen indgå i beregningen på linie med alle andre brancher. Det er Danmarks Statistik der beregner tallene, og de har fundet frem til, at en sexarbejder bidrager til BNP med en omsætning på ca. 220.000 kroner om året. Men hvor mange sexarbejdere er der?

Fra Servicestyrelsen fik Danmarks Statistik at vide, at der var 5.373 sexarbejdere i branchen (POOF 2009), hvorefter de gangede de to tal og kom frem til en omsætning på 1,2 milliarder kroner.

Men det er jo forkert. Servicestyrelsen "glemte" at fortælle, at de 5.373 sexarbejdere ikke arbejder fuld tid. Nogle af dem er kun i branchen få måneder, og når derfor langt fra at bidrage til BNP med 220.000 kroner.

Det Danmarks Statistik skulle bruge, var antal beskæftigede i branchen. Altså hvor mange der arbejder i branchen på et tilfældigt tidspunkt. Det korrekte svar var ca. 2.500, altså halvt så mange, som Servicestyrelsen har oplyst. Branchens bidrag til BNP blev dobbelt så stort, som det skulle have været.

En halv milliard fra eller til betyder måske ikke så meget for Danmarks BNP, men til gengæld er det mange penge i branchen.

Selvfølgelig foregår der snyd med skat og moms blandt sexarbejdere, men der er intet belæg for, at omfanget er værre end i andre brancher. Men så længe man insisterer på at tælle antal "sociale tilfælde" i stedet for antal beskæftigede, er det en selvopfyldende profeti, at der foregår skatteunddragelser i stort omfang. For der vil altid mangle skat af den halve milliard, som ingen har tjent, men som alle tror, at de har tjent.

TV-programmet 21Søndag på DR1 satte i oktober 2010 fokus på skatteunddragelser i købesex-branchen. DR fortalte, at Danmarks Statistik har beregnet branchens omsætning til 1,2 milliarder kroner og lod forstå, at samfundets skatteindtægter fra branchen langt fra svarer til så stor en omsætning (www.dr.dk/Nyheder/Indland/2010/10/10/10180859.htm).

I udsendelsen sagde den fortællende speak bl.a. : "Hvor mange penge, der tjenes på prostitution herhjemme, findes der ingen faste tal på. Danmarks Statistik vurderer, at der hvert år omsættes for 1,2 mia. Reden, et værested for prostituerede, anslår, at omsætningen ligger på mellem 5 og 10 mia." (indslag i 21Søndag sendt den 10. oktober 2010 på DR1).

Det er sådan noget, der skaber myter. I den offentlige debat var TV-programmet benzin på myterne om, at sexarbejdere ikke betaler skat og at der er griske bagmænd, som scorer styrtende med penge på bordeldrift.

Det er en påstand, som desværre gentages i det uendelige. F.eks. skrev faglig sekretær i 3F, Claus Jørgensen, at 20.000 mænd køber sex hver dag, og at »rigtig mange milliarder« ud af branchens omsætning havner i lommerne på bagmænd (Weekendavisen, 22. juli 2011).

Servicestyrelsen har et medansvar for, at disse myter er så sejlvivede. I årevis har Servicestyrelsen pustet branchens størrelse op med "mudrede" og "misvisende" tal. Disse kritiske ord er ikke vores, men Berlingske Tidendes (www.b.dk/danmark/ingen-har-tal-paa-de-gadeprostituerede).

2. Branchens størrelse under finanskrisen

Fordi der var kritik af Servicestyrelsens statistik over branchen, blev SFI bedt om at rydde op og tælle helt forfra. Det resulterede i rapporten "Prostitution i Danmark" (SFI 2011).

SFI blev ikke bedt om at tælle "sociale tilfælde". SFI blev bedt om "at opgøre omfanget af prostitution i Danmark" (SFI 2011, side 15), netop fordi Servicestyrelsens optællinger havde spillet fallit.

SFI blev ikke bedt om at definere købesex som et socialt problem - tværtimod definerer SFI selv købesex som "et marked for køb og salg af seksuelle ydelser" (SFI 2011, side 23).

Derfor er det ærgerligt, at SFI begår den samme fejl som Servicestyrelsen. De tæller ikke beskæftigede, men "sociale tilfælde" - og kommer frem til :

Tabel 2. Antal kvindelige sexarbejdere i løbet af året ifølge SFI 2011

	mest sandsynligt	konfidens-interval
På klinikker	1633	1019-2247
Udenlandske på gaden	595	595
Kvinder i escort	903	812-994
I alt	3131	2425-3836

Kilde : SFI 2011, tabel 5.2 side 70. Konfidens-intervaller beregnes, når der er usikkerhed om tallene. Det kan godt være, at det rigtige tal ligger uden for intervallet, men det er 95% sikkert, at det ligger i intervallet.

Dette resultat er alt for usikkert. Det kan godt være, siger SFI, at der er 2.425 kvinder som sælger sex i løbet af et år, men det kan også godt være, at tallet er 58% højere.

Men selv om der er denne usikkerhed og selv om SFI 2011 tæller antal "sociale tilfælde" i løbet af året, har de fundet frem til ny viden, som kan bidrage til et mere kvalificeret bud på antal beskæftigede i branchen.

Den nye viden fra SFIs undersøgelse præsenteres i bilag 1.

SFI har ikke selv udnyttet denne viden i deres beregninger. Men ved at gøre det nedenfor, kommer vi med SFIs egne tal frem til et mere præcist resultat - et smallere konfidensinterval - end SFI selv kom frem til. Desuden viser vi hvordan man på baggrund af SFIs nye viden kan beregne antal beskæftigede i branchen.

2.1. Antal sexarbejdere på bordellerne

SFI 2011 bruger den såkaldte capture-recapture-analyse til at finde antal kvinder, som har været beskæftiget på bordellerne i løbet af året. Der er stor usikkerhed forbundet med metoden, hvorfor resultatet er et meget bredt interval, mellem ca. 1.000 og ca. 2.200 kvinder.

Det er så upræcist, at man ikke kan bruge resultatet til noget i praksis. Desuden har SFI undladt at spørge, om resultatet kan passe med virkelighedens verden. Det vil vi undersøge nedenfor.

Antal sexarbejdere tilknyttet bordellerne kan beregnes som antal bordeller ganget med den gennemsnitlige bordelstørrelse.

Det har ikke tidligere været muligt at gennemføre denne beregning fordi der har manglet troværdige tal for både antal bordeller og den gennemsnitlige størrelse af disse. Der forelå ingen tal eller overvejelser herom før SiO i 2010 fremlagde en metode, som gør det muligt at beregne et gennemsnit for antal stillinger på bordellerne (SiO 2010, side 29-30).

Mht. antallet af bordeller, har der været meget forskellige tal på banen. Politiet har talt 500 bordeller og Servicestyrelsen har talt 800. Med så forskellige bud har der manglet et autoritativt tal, som alle kunne blive enige om, og som derfor kunne danne baggrund for en beregning.

Dette problem har SFI 2011 rådet bod på. Undersøgelsen afslører både hvor mange bordeller der er og bidrager med viden om, hvor store de er.

Antal bordeller

SFI 2011 har konstrueret en liste over samtlige 554 klinikker i Danmark, som har været kendt af de offentlige myndigheder og som må formodes at være så komplet som muligt. Listen er ikke offentligt tilgængelig.

Af denne liste blev trukket 100 tilfældige klinikker, hvoraf 28 viste sig at være lukket (SFI 2011, side 54, 75-76). Når 28% af 554 klinikker er lukket, er der i **størrelsesordenen 400 bordeller i Danmark her under finanskrisen.**

SiO 2010 kom frem til, at der under normale omstændigheder - dvs. før finanskrisen og formentlig også efter krisen - er ca. 500 bordeller i Danmark (SiO 2010, tabel 7 side 27). De to resultater er ikke modstridende, idet det ikke virker usandsynligt, at ca. 20% af bordellerne er lukket som følge af finanskrisen.

Bordel-listen

Som nævnt er den liste over 554 bordeller, som SFI 2011 benyttede, ikke offentligt tilgængelig. Vi har derfor været henvist til at bruge den næstbedste, som er offentligt tilgængelig.

Hedomax (en webside, hvor kunder kan skrive om deres oplevelser med købesex) fører en liste over bordeller i Danmark (www.hedomax.com/directory/default.asp?areaid=dk&lan=da og www.hedomax.com/directory/notlisted.asp?lan=da).

Listen er gennemgået august 2011. Den rummede 410 steder, hvoraf 70 ikke tilbyder sex, men kropsmassage. Resten er 340 steder, hvor man kan træffe sexarbejdere, heraf 318 egentlige bordeller og 22 kvinder, som arbejder alene hjemmefra.

Listen over de 318 egentlige bordeller er den mest komplette, der findes offentligt tilgængeligt. Den bygger på oplysninger fra en stor gruppe kunder, som jævnligt benytter Hedomax og som sætter en ære i at hjælpe hinanden med de bedste oplysninger, så man har et overblik over udbuddet og så kunder ikke spilder tid på at opsøge bordeller, som er lukket. Listen er vokset med 40 nye steder i løbet af første halvår af 2011 og lukkede klinikker fjernes åbenbart hurtigt, idet vi kun fandt et par døde links i listen.

Man kan derfor godt gå ud fra, at listen omfatter alle større, egentlige bordeller. Ved at sammenholde med andre lister og kundesider er det kun lykkedes at finde 5 egentlige bordeller, som ikke er med på Hedomax-listen. Da disse 5 steder ikke hører blandt de større, er de ikke tilføjet. Herved bygger de tal, som gengives nedenfor, ene og alene på listen hos Hedomax. Det har den fordel, at analysen kan kontrolleres af andre eller gentages på et senere tidspunkt, forudsat at Hedomax bliver ved med at holde listen ajour.

Derimod rummer Hedomax-listen langt fra alle hjemmebordeller. Det skyldes formentlig, at anmeldelserne på Hedomax fokuserer på at anmelde bordeller - set i forhold til andre kundesider, som har større fokus på den enkelte sexarbejder. Hedomax har derfor med tiden udviklet sig til at være mødested for kunder, som foretrækker de egentlige bordeller.

Ifølge SFI 2011 er der 400 bordeller i Danmark, hvoraf nogle er hjemmebordeller. Det er derfor rimeligt at antage, at Hedomax-listen ift. SFIs liste mangler 60 steder, som enten er små bordeller eller hjemmebordeller.

Derfor kan listen bruges til at danne et overblik over brancens bordeller, deres sammensætning og antal tilknyttede sexarbejdere. De 318 egentlige bordeller fordeler sig som vist i tabel 3.

Tabel 3. Egentlige bordeller opdelt efter placering og nationalitet

	Storkbh	provins	DK
Danske	43	76	119
Thai	31	46	77
Andre udenl.	27	95	122
I alt	101	217	318

Bemærkninger : København = t.o.m. postnr. 2900, provins = postnr. 3000 og højere. I 20 tilfælde (6%) har det ikke været muligt at finde oplysninger om, hvorvidt der er danske eller udenlandske kvinder på bordellerne. Disse er fordelt i samme forhold som de øvrige, så de ikke skævvrider fordelingen, selv om de er talt med. Det giver også en lille, men ubetydelig usikkerhed, at nogle bordeller har både udenlandske og danske kvinder. Tabellen omfatter bordeller, som tilbyder seksuelle ydelser (de som kun tilbyder kropsmassage er udeladt).

Hjemmebordellerne i listen fordeler sig med 13 danske og 1 udenlandsk kvinde i Storkøbenhavn samt 7 danske og 1 udenlandsk kvinde i provinsen. Hvis disse tal bruges som fordelingsnøgle for de manglende, 82 små bordeller og hjemmebordeller, ser resultatet således ud :

Tabel 4. Små / hjemmebordeller fordelt efter placering og nationalitet

	Storkbh	provins	DK
Danske	48	26	74
Thai	0	0	0
Andre udenl.	4	4	8
I alt	52	30	82

Bemærkning : Der kan være flere hjemmebordeller end disse 82. SFI 2011 har nogle hjemmebordeller med blandt de 400 bordeller og andre med under escort (jvf. kapitel 2.2).

Tabel 3 og tabel 4 giver tilsammen 153 bordeller i København og 247 i provinsen. Dette resultat stemmer fint overens med SiO 2010, tabel 7 side 27. Men Hedomax-listen har bidraget med et væsentligt korrektiv : Der er flere egentlige bordeller end vurderet i SiO 2010, tabel 9 side 28.

Bordellernes størrelse

Kvinderne i SFIs spørgeskema-undersøgelse er blevet spurgt : Hvor mange arbejder på denne klinik i alt? De danske kvinder svarer gennemsnitligt 13 og de udenlandske svarer gennemsnitligt 3 (SFI 2011, side 79).

Umiddelbart virker det troværdigt, at **de udenlandske bordeller** skulle have 3 kvinder tilknyttet ad gangen. Men tallet må være et gennemsnit mellem forholdsvis store thai-bordeller og små bordeller med andre nationaliteter.

Ifølge Servicestyrelsen er der gennemsnitligt ca. 4,7 thailandske sexarbejdere tilknyttet et thai-bordel og 1-2 sexarbejdere tilknyttet et bordel med andre udlændinge (Migrantprostitution i Danmark 2010, side 5 og 9).

Ifølge Københavns kommune er der i snit 8 kvinder tilknyttet et Thai-bordel (Redegørelse om prostitution i København 2007, side 23). Der er ikke nødvendigvis modstrid mellem de to oplysninger. For thai-steder har karakter af en mellemting mellem en varmetue og et hjem. Nogle af de kvinder, der opholder sig i lokalerne sælger ikke sex, men er der bare eller gør sig nyttige på andre måder (Marlene Spanger iflg. <http://www.information.dk/266004>).

Gennemsnittet på 3 beskæftigede på bordeller med udenlandske kvinder passer med, at thai-bordellerne i snit har 4,7 sexarbejdere tilknyttet og at de andre udenlandske i snit har 1,9 sexarbejdere tilknyttet ad gangen.

Derimod er det ikke troværdigt, at **de danske bordeller** i gennemsnit har 13 kvinder tilknyttet ad gangen. SFIs undersøgelse er ikke repræsentativ mht. bordellernes størrelse. Det har været nemmest for SFI at komme i kontakt med kvinderne på de store bordeller.

Nedenfor foretager vi derfor en kortlægning af de danske bordeller for at finde ud af, hvor store de er.

Cirka halvdelen af bordel-listens 119 bordeller med danske kvinder har en webside. På mange af disse websider er det ikke muligt at blive klog på, hvor mange der arbejder på det pågældende bordel eller de præcise åbningstider - dvs. hvor mange vagter de har pr. uge.

Men 37 af de største bordeller har websider, som er meget informative. Under menupunktet "piger" kan man se, hvilke sexarbejdere der er tilknyttet stedet. Under "vagtplan" kan man se, hvem man kan træffe hvornår.

Tallene for de 37 bordeller er gengivet i bilag 2. Hvis man forudsætter, at disse 37 bordeller netop er de 37 største, kan man estimere størrelsen på alle 119 bordeller ved at plote tallene ind i et koordinatsystem og tegne den kurve færdig, som de 37 værdier ligger på.

Det var samme metode der blev brugt i SiO 2010. Her blev det taget for gode varer, at de kvinder der er listet under menupunktet "piger" alle arbejder på det pågældende bordel. Der er imidlertid en tendens til, at bordellerne viser flere kvinder under menupunktet "piger" end dem, der rent faktisk arbejder på stedet ifølge vagtplanerne (jvf. bilag 2).

Det er som om nogle navne og billeder får lov til at blive stående under menupunktet "piger" fordi bordellet derved kommer til at se større og mere attraktivt ud for kunderne. Eller også er årsagen, at de pågældende kvinder holdt pause på det tidspunkt, hvor vi har optalt.

Denne fejl vil vi rette i opgørelsen nedenfor ved kun at medtælle de kvinder, som rent faktisk arbejder på de 37 bordeller for tiden. Under menupunktet "piger" optræder der i snit 17 navne eller fotos på hver webside, men kun i snit 12,3 af dem optræder i vagtplanen, så det er noget, der gør en forskel. De kvinder, som optræder i vagtplanerne betegner vi de aktive kvinder.

SiO 2010 kalkulerede bordellernes størrelse ud fra alle de kvinder, der præsenteres på websiderne. Men derved bliver de kvinder, som arbejder flere steder ad gangen, talt med flere gange.

Denne fejl kan også rettes nu, idet SFI 2011 rummer oplysninger om, hvorledes kvinderne fordeler deres arbejdstid på to eller flere bordeller.

På basis af tallene i bilag 2 kan antal kvinder på de danske bordeller estimeres på to forskellige måder : Ved at estimere det samlede antal vagter og ved at estimere det samlede antal beskæftigede kvinder.

Antal vagter

For nemheds skyld opgøres bordellernes åbningstider i antal vagter, dvs. hvor mange forskellige kvinder man kan træffe i løbet af en dag eller en uge. Det er logisk at benytte denne måde at opgøre åbningstiden på, når vi er interesseret i at bestemme antal beskæftigede - fordi en vagt svarer til en kvinde på arbejde. Der er forskel på vagternes længde i København og i provinsen, men dette betyder intet for resultatet.

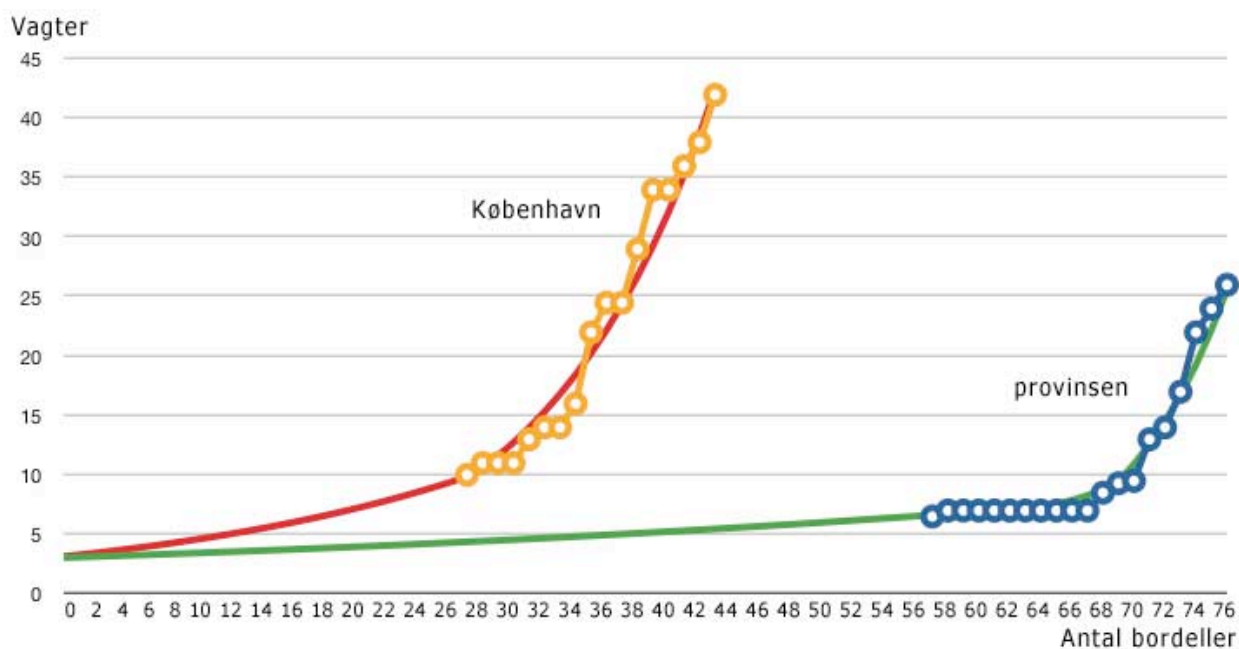
Antal vagter - og ikke antal beskæftigede - siger mest om bordellernes størrelse. Det er antal vagter der bestemmer, hvor mange kunder bordellet kan have og dermed bordellets omsætning.

Det største bordel har 42 vagter i løbet af ugen, dvs. 6 vagter om dagen, dvs. at kunderne i løbet af døgnet kan træffe 6 forskellige kvinder. Typisk er døgnet delt op i 3 perioder og på det største bordel kan kunderne vælge mellem to forskellige kvinder i hver periode.

De mindste bordeller har 3 vagter i løbet af ugen. De 119 bordeller med danske kvinder er egentlige bordeller i lokaler, som er lejet eller købt til formålet. Og det kan ikke lade sig gøre at få økonomi til husleje eller termin med færre end 3 vagter om ugen.

Dermed kender vi størrelsen på de mindste bordeller og fra bilag 2 kender vi størrelsen på de største. Derfor kan det lade sig gøre at estimere størrelsen af samtlige bordeller, idet vi plotter de kendte fra bilag 2 ind i et koordinat-system, hvor bordellerne placeres efter størrelse. Så gælder det blot om at tegne den kurve færdig, som bordellerne fra bilag 2 ligger på - således at denne kurve i den anden ende starter i et lille bordel med 3 vagter pr. uge.

Figur 1. Bordeller med danske kvinder - størrelse målt i antal vagter pr. uge



Bemærkninger : København = t.o.m. postnr. 2900, provins = postnr. 3000 og højere. Med cirkler er markeret de 37 bordeller fra bilag 2. Kurverne bygger på to forudsætninger : at de mindste bordeller har 3 vagter/uge og at alle de største har webside. Dette giver en usikkerhed på det samlede antal vagter på maximalt 2%.

Figur 1 viser markant forskel på branchen i København og i provinsen. De 6 største bordeller ligger i København og har mere end 4 vagter om dagen. De største bordeller i provinsen har færre end 4 vagter om dagen.

Branchen har en langt større koncentrationsgrad i provinsen end i København. Det ses ved, at kurven for provinsen har et skarpt knæk, hvor kurven for København er fladere. Således er 67 bordeller i provinsen næsten lige store - med 3-7 vagter om ugen (op til 1 vagt pr. dag), mens 9 bordeller er markant større med 8-26 vagter pr. uge (1-4 vagter pr. dag).

Gini-koefficienten, som udtrykker graden af ulighed, er ca. 0,73 for provinsen og ca. 0,54 for København. Da gini-koefficienten kan ligge mellem 0 (alle bordeller ligger på en ret linie) og 1 (absolut monopolisering) er der tale om en meget markant forskel.

På kurven for provinsen ses 10 bordeller med 7 vagter om ugen som en tydelig vandret ophobning af blå cirkler. De har én kvinde på vagt hver eneste dag - og typisk er der tale om 7 forskellige kvinder, som har hver deres faste ugedag - eller flere end 7 kvinder, hvor nogle af dem har en vagt hver 14. dag. Mange af kvinderne arbejder på to af disse bordeller.

Der er muligvis flere end 10 af denne type bordeller, men som blot ikke er med i bilag 2 fordi de ikke har en webside. Det er som om, at denne type bordel er typisk jysk, og fænomenet kendes slet ikke i København.

Kurverne fra figur 1 angiver, hvor mange vagter der er på de små bordeller. Nedenfor defineres de store bordeller som dem, der er med i bilag 2, hvorimod de små er dem, der kun fremgår af tallene bag figur 1.

Tabel 5. Antal vagter på bordeller med danske kvinder

	bordeller	v/bordel	v/uge	v/dag	7/b	personer
Kbh.	store	17	22,6	384	55	x 3,9 = 215
	små	26	5,7	149	21	x 4,0 = 85
	i alt	43	12,4	533	76	300
Provins	store	20	10,9	219	31	x 3,9 = 121
	små	56	4,6	256	37	x 4,4 = 164
	i alt	76	6,3	475	68	285
DK	i alt	119	8,5	1008	144	x 4,1 = 585

Bemærkninger : Tallene for de store bordeller stammer fra bilag 2. Tallene for de små er udregnet vha. figur 1. Tallene 85 og 585 i sidste spalte fremgår af tabel 6 nedenfor. Derefter er mellemfaktoren mellem de to sidste spalter beregnet, idet tallet for de store bordeller er kendt fra SFI 2011, jvf. bilag 1. Mellemfaktoren 7/b udtrykker hvor ofte kvinderne arbejder, nemlig ca. hver fjerde dag. Beregningen viser således, at kvinderne på de små bordeller arbejder lidt sjældnere end kvinderne på de store bordeller.

Hver eneste dag har kunderne 144 forskellige danske kvinder at vælge imellem på de egentlige bordeller.

Derimod svarer de 1.008 vagter pr. uge ikke til 1.008 forskellige kvinder, for nogle af kvinderne arbejder på flere forskellige bordeller.

Tabel 5 viser også, at bordeller med danske kvinder i snit er dobbelt så store i København som i provinsen. En gennemsnitlig uge har et københavnsk bordel 12,4 vagter, hvor et bordel i provinsen kun har 6,3 vagter om ugen, dvs. mindre end 1 om dagen.

Selv om der er flere bordeller i provinsen, er udbuddet i København og i provinsen næsten lige store, ca. 500 vagter om ugen hver.

Antal beskæftigede

Antal beskæftigede kan beregnes på samme måde som antal vagter. Fra bilag 2 benyttes tal for antal kvinder i vagtskemaerne og to forudsætninger : At de mindste bordeller har 1 beskæftiget og at de bordeller der har webside (og derfor optræder i bilag 2) netop er de største. Resultatet ses i tabel 6.

Tabel 6. Antal beskæftigede på egentlige bordeller med danske kvinder

	bordeller		gnsn. størr.	stillinger	personer	pers./bordel
Kbh.	store	17	13,5	230	215	12,6
	små	26	3,3	85	85	3,3
	i alt	43	7,3	315	300	7,0
Provins	store	20	11,3	225	121	6,1
	små	56	3,3	182	164	2,9
	i alt	76	5,4	407	285	3,8
DK	i alt	119	6,1	722 x 81% =	585	4,9

Bemærkninger : SFI 2011, tabel 6.3 viser, at ca. 81% af kvindernes arbejdstid lægges på bordel #1 og 19% på andre bordeller. Tallet 85 personer på de små bordeller i København beror på en vurdering. Hvis der er lidt færre, er der tilsvarende flere på de små bordeller i provinsen. Dette valg er truffet for at minimere forskellen i hvor ofte de arbejder (mellemfaktoren 7/b i tabel 5) og i det store billede betyder valget næsten intet. Usikkerheden på beregningen af antal stillinger er maximalt 2%. Men de 81% fra SFI 2011 er formentlig forbundet med en usikkerhed på ca. 5 procentpoint. Samlet usikkerhed er ca. 8%.

Tabel 6 viser bordellernes størrelse målt i antal stillinger i spalte 2. Et bordel med danske kvinder har i snit 6 kvinder tilknyttet, som rent faktisk arbejder på stedet. De store bordeller har ca. 12 kvinder tilknyttet og de små bordeller med danske kvinder har i snit 3,3 tilknyttet.

De sidste to spalter omregner antal stillinger til antal forskellige personer. De tilsammen 722 stillinger på bordellerne er besat med 585 forskellige kvinder, idet nogle af dem arbejder mere end et sted. Der er kun 5 gange så mange kvinder som der er bordeller, selv om hvert bordel i snit har 6 stillinger.

Tabel 6 viser også, at det med at arbejde på to eller flere bordeller overvejende forekommer på de store bordeller i provinsen, idet bare 121 personer deles om 225 stillinger. Kvinderne på de store bordeller i provinsen arbejder ca. 1 dag om ugen på bordel #1 og næsten 1 gang om ugen andre

steder. Kvinderne i København arbejder ca. hver 4. dag på bordel #1 og nogle tager af og til en enkelt vagt andre steder.

Ovenfor har vi nu fundet de tal vi skal bruge for at finde ud af, hvor mange kvinder der arbejder på de 400 bordeller under finanskrisen. Beregningen foretages i tabel 7.

Tabel 7. Arbejdsstyrken på bordellerne fordelt efter placering og nationalitet

	Storkbh	provins	små/hj	i alt	andel
Danske	43 x 7,0 = 300	76 x 3,8 = 285	+74	659	52%
Thai	31 x 4,7 = 146	46 x 4,7 = 216	+ 0	362	28%
Andre udenl.	27 x 1,9 = 51	95 x 1,9 = 181	+8	240	20%
Små/hjemme	+ 52	+ 30			
I alt	549	712		1.261	100%

Bemærkninger : Det forudsættes, at små / hjemmebordeller kun har en enkelt kvinde tilknyttet. Derved betyder det ikke så meget, om Hedomax-listen er komplet, idet tallet 400 bordeller jo stammer fra SFI 2011. Hedomax-listen bruges således ikke til at verificere antal bordeller, men fordelingen på danske og udenlandske - og dermed antal tilknyttede sexarbejdere. Resultatet af beregningen vil kun blive maginalt påvirket af, om nogle af de 82 små / hjemmebordeller evt. skulle være egentlige bordeller med nogle få kvinder tilknyttet. Gangestykkerne i tabellen angiver antal bordeller gange gennemsnitligt antal beskæftigede (personer, ikke stillinger) lig med antal beskæftigede i alt.

Under finanskrisen er ca. 1.260 forskellige kvinder tilknyttet Danmarks ca. 400 bordeller. Ca. 52% af de kvinder som er tilknyttet bordellerne på et tilfældigt tidspunkt er danske, ca. 48% er udenlandske. Ca. 43% arbejder på bordeller i Storkøbenhavn og ca. 57% arbejder i provinsen.

Når 400 bordeller har 1.260 kvinder tilknyttet, er den gennemsnitlige bordel-størrelse 3,2 beskæftigede. Dette snit dækker over, at de københavnske bordeller med danske kvinder har en gennemsnitlig størrelse på ca. 7 beskæftigede. Provinsens bordeller med danske kvinder har ca. 4, thaibordeller har ca. 5 og andre udenlandske ca. 2 beskæftigede.

Hvis de thailandske kvinder arbejder hver 4. dag ligesom de danske, er der 90 kvinder til at holde 75 thai-bordeller åbne en gennemsnitlig dag.

Men hvis de øvrige udenlandske kvinder arbejdede lige så sjældent som de danske kvinder på de små bordeller, ville de kun kunne holde åbent 3 dage om ugen. Sådan et gennemsnit ville betyde, at mange af bordellerne ville være urentable og truet af lukning. På lidt længere sigt ville det resultere i færre bordeller med udenlandske kvinder.

Det betyder, at de ikke-thailandske, udenlandske kvinder nødvendigvis må arbejde mere end de danske. Derfor vurderer vi - uden at have andet belæg for det - at de arbejder hver 3. dag, således at bordellerne kan holde åbent med 4,5 vagter om ugen. Dette er lidt sjældnere end de små, danske bordeller, som kan holde åbent med ca. 5 vagter om ugen i snit.

Disse forudsætninger gør det nu muligt at vurdere, hvor mange kvinder man kan træffe på bordellerne en tilfældig dag. Resultatet - som altså ikke kan blive andet end en vurdering - ses i tabel 8.

Tabel 8. Sexarbejdere tilknyttet bordellerne under finanskrisen - runde tal

	bordeller	arb. en dag	stillinger	personer
Danske	200	180	800	660
Thailandske	75	90	360	360
Andre nationaliteter	125	80	240	240
I alt	400	350	1400	1260

På en gennemsnitlig dag kan man under finanskrisen træffe ca. 350 kvinder på 400 bordeller. Det betyder, at de i snit kan holde åbent med 4-5 vagter om ugen. De allerstørste bordeller har i snit ca. 4 kvinder på vagt hver eneste dag - hvorimod nogle af de små bordeller kun har åbent med en enkelt vagt 3-4 dage i løbet af ugen.

Når man kan træffe 350 af de 1.260 personer en gennemsnitlig dag, **så arbejder kvinderne på bordellerne i snit ca. 2 dage om ugen** (eller mere præcist 1,9, idet $1.260 / 350 = 3,6$ og $7 / 3,6 = 1,9$).

Udskiftning på bordellerne

Tabel 8 viser antal sexarbejdere tilknyttet bordellerne på et tilfældigt tidspunkt og SFI 2011 (tabel 5.3 side 80) viser hvor mange sexarbejdere der har været tilknyttet bordellerne i løbet af et helt år. Forskellen på de to tal handler om, hvor mange der bliver skiftet ud i løbet af året.

Ifølge tabel 8 er der 600 **udenlandske kvinder** tilknyttet bordellerne på et tilfældigt tidspunkt. Heraf 360 thailændere og 240 andre nationaliteter. SFI 2011 siger, at der i løbet af 2010 var 547-1.159 udenlandske kvinder på bordellerne (SFI 2011, tabel 5.3 side 80).

Udskiftningen blandt de udenlandske kvinder er lavere end 93%, idet $1.159/600 = 1,93$. Dette tal kalder vi u-faktoren (u for udskiftning). Det er det samme som at sige, at de udenlandske kvinder arbejder i faget mere end 1,08 år i snit (jvf. bilag 3).

Men gennemsnittet for de udenlandske kvinder dækker over, at de thailandske kvinder arbejder lang tid i faget, hvorimod der er en meget kraftig udskiftning blandt de øvrige udenlandske, hvoraf mange jo typisk er i landet i få måneder ad gangen.

Da der foregår en vis udskiftning blandt thai-kvinderne, udgør de mere end 360 ud af de 1.159. Altså udgør de andre nationaliteter færre end 799. Og $799/240 = 3,33$. Udskiftningen blandt de andre nationaliteter kan altså max. være 233%, hvilket betyder, at de andre nationaliteter er her i landet ca. 6 måneder i snit, hvilket svarer til, at thai-kvinderne bliver i faget ca. 4,5 år.

Disse tal er ikke nøjagtige, men de har nogenlunde den rigtige størrelsesorden.

Regnestykkerne viser, **at man skal helt op i den øverste ende af SFIs konfidensintervaller for at finde tal, som kan passe med virkeligheden.**

Hvis man f.eks. kan påvise, at de migrante sexarbejdere af andre nationaliteter bliver på bordellerne kortere tid end 6 måneder i snit, må det totale tal for antal udenlandske sexarbejdere i løbet af året være større end de 1.159, som SFI kommer frem til som det maksimale.

SFI gør selv opmærksom på, at de formentlig er kommet frem til for lave tal: "Der er altså flere faktorer, der peger på, at vi potentielt underestimerer antallet af klinikprostituerede. (-) Disse problemstillinger trækker alle i retning af en underestimation af antallet af klinikprostituerede. Der er derfor grund til at tro, at vores estimat for omfanget af klinikprostitution i Danmark snarere er for lavt end for højt." (SFI 2011, side 83).

Ifølge tabel 8 er der 660 **danske kvinder** tilknyttet bordellerne på et tilfældigt tidspunkt. SFI 2011 siger, at der i løbet af 2010 var 471-1.088 danske kvinder på bordellerne (SFI 2011, tabel 5.3 side 80).

Udskiftningen blandt de danske kvinder på bordellerne er derfor lavere end 65% om året, idet $1.088/660 = 1,65$. Det er det samme som at de er aktive i faget minimum 1,54 år i gennemsnit.

SiO 2010 opererede med en u-faktor på 1,7 og kom således frem til, at ca. 70% af alle på bordellerne skiftes ud i løbet af et år. Hvis dette gennemsnit skal opretholdes, er de danske kvinder aktive i faget i 1,75-2,5 år.

Ved at kombinere tabel 8 ovenfor og SFIs tal, kan man således komme frem til de tal, som fremgår af tabel 9.

Tabel 9. Udskiftning i bordellernes arbejdsstyrke og aktiv tid i faget

	pers.	u-faktor	i løbet af et år	udskiftn.	arb. i faget
Thaikvinder	360	x 1,22 =	439	22%	4,5 år
Andre udenl.	240	x 3 =	720	200%	0,5 år
Udenl. i alt	600	x 1,93 =	1159	93%	1,1 år
Danske	660	x 1,39-1,65 =	920-1088	39-65%	1,5-2,5 år
Alle	1260	x 1,65-1,78 =	2079-2247	65-78%	1,3-1,5 år

Bemærkninger : Beregningsmetoden fremgår af bilag 3. SiO 2010 kom frem til en u-faktor på 1,7, hvilket her tolkes som en udskiftning på 65-74%, men SFIs tal giver mulighed for, at udskiftningen kan være helt op til 78% om året, hvorfor udskiftningen for alle anslås til 65-78%. Kilde : Tabel 8 og korrigerede tal fra SFI 2011, tabel 5.3 side 80.

Ifølge tabel 9 kan de danske kvinder på bordellerne være aktive i faget helt ned til 1,5 år i snit. For et lavt gennemsnit taler, at det fremkommer i den aller øverste ende af SFIs konfidensintervaller, som jo viste sig at ligge tættest på virkeligheden, når vi taler om de udenlandske kvinder.

Men alt under 2 år er ikke et sandsynligt resultat. Så skulle halvdelen af arbejdsstyrken forlade branchen efter bare et halvt års tid. Desuden ville det betyde, at ingen eller meget få ville blive i branchen mere end 10 år. Hvilket er umuligt, da VFC 2004 har truffet flere danske sexarbejdere på bordellerne med mere end 20 års karriere.

Desuden er der usikkerhed forbundet med beregningerne af arbejdsstyrken, som gør, at resultatet teoretisk set kunne være, at de danske kvinder arbejder i faget 1,1-3,6 år (jvf. kapitel 3 og bilag 4).

Det mest sandsynlige er derfor, at **de danske kvinder på bordellerne i snit arbejder aktivt i faget ca. 2,5 år**. Dette resultat, som altså er forbundet med en vis usikkerhed, undersøges nærmere nedenfor i kapitel 3.

2.2 Antal sexarbejdere i escort

Antal kvinder der arbejder med escort kan formentlig kun opgøres ved at tælle annoncer. Det er den metode, Servicestyrelsen har brugt siden 2002, og det er også den metode, SFI 2011 har valgt.

Det kan undre, at Servicestyrelsen og SFI benytter samme metode, men når frem til meget forskellige resultater. Servicestyrelsen når i sin seneste tælling frem til, at 411 kvinder har arbejdet med escort i løbet af et år (POOF 2010, side 6 og 7). SFI 2011 kommer frem til, at tallet er mellem 812 og 994.

Men Servicestyrelsens tal omfatter alene kvinder, som kører escort, hvor SFIs tal også omfatter kvinder, som sælger sex "privat/diskret". Det er derfor rimeligt at antage, at forskellen på de to opgørelser udgør de kvinder, som arbejder privat/diskret.

SFI har den pointe, at det er svært at skille de to former for sexsalg ad. Når vi gør det alligevel, er det for at undgå den misforståelse, at der skulle være helt op til 994 kvinder, som kører escort. Desuden er der markant forskel på de to grupper. Mange af dem som kører escort, er ressourcestærke kvinder med en stabil tilknytning til branchen, hvor privat/diskret formentlig domineres af en slags løsarbejdere og kvinder uden tilknytning til branchen.

Restgruppen - dem som SFI kalder privat/diskret - er en slags opsamlingsgruppe for "alle andre måder at sælge sex på". Ofte betjener de kunderne i deres eget hjem, men måske kører de af og til ud til kunderne, måske tager de af og til et par vagter på et bordel. Nogle af dem har en fast kundekreds, nogle sælger sex via chatrooms, måske sælger nogle af dem sex i swingerklubber osv. Restgruppen omfatter derfor bl.a. Servicestyrelsens "mørketal".

Af og til er de også nødt til at annoncere for at få kunder nok - ellers ville SFI ikke have fundet dem. Det kan således diskuteres, hvor stor denne restgruppe er, men indtil videre er SFIs tal det eneste bud der eksisterer.

Tabel 10. Antal kvinder i escort og privat/diskret under finanskrisen

	i løbet af et år	arbejdsstyrken	arb. en dag
Escort	370-452 / 1,39-1,65 =	224-325 / 4-6,1 =	37-81
Privat/diskret	442-542 / 1,7 =	260-319 / 4-6,1 =	43-80
I alt	812-994 / 1,54-1,68 =	484-644 / 4-6,1 =	79-161

Bemærkninger : Antal kvinder i løbet af et år divideres med u-faktoren, som beregnes i tabel 9 og forklares i bilag 3. Disse tal divideres med mellemfaktoren "7/b", som udtrykker hvor ofte kvinderne arbejder, jvf. bilag 1. Der er en markant usikkerhed forbundet med at tælle annoncer. SFIs tal er underlagt en usikkerhed på plus/minus 10%. Det er derfor rimeligt at antage, at Servicestyrelsens tal er underlagt den samme usikkerhed og altså burde være 411 kvinder plus/minus 10% = 370-452 kvinder i escort i løbet af et år.

Det er ikke muligt at beregne, hvor længe kvinderne bliver i escortfaget. Men da de på mange punkter minder om deres kolleger på bordellerne, er det forudsat, at udskiftningen og hvor ofte de arbejder, er den samme som blandt danske kvinder på bordellerne.

Det er endnu sværere at vide noget om restgruppen privat/diskret. Det er formentlig især her, man finder branchens løsarbejdere og vikarer, kvinder som uden tilknytning til faget i øvrigt "lige skal prøve at sælge sex" samt kvinder, som kun arbejder når de har lyst eller brug for penge. Derfor er det

forudsat, at de både bliver kortere tid i faget og arbejder lige så sjældent, som dem der kører escort. I sagens natur er begge dele rent gætværk.

2.3. Antal sexarbejdere på gaden

SiO 2010 estimerede antal kvinder som sælger sex på gaden vha. tællinger på gaden, som Reden International foretager og afrapporterer hvert halve år. SFI 2011 har selv været på gaden for at tælle (SFI 2011, side 86-87).

RI tæller i korte tidsrum på forskellige tider af dagen 72 gange i løbet af et år, hvorimod SFI har talt i 2 fulde døgn. Hvis man regner om til døgn, har RI truffet i størrelsesordenen 30-40 kvinder (SiO 2010, side 16) hvor SFI traf 163 kvinder (14 danske og 149 udenlandske) i løbet af et døgn.

Det er ikke muligt at sige hvordan det kan gå til, at SFI traf 4-5 gange så mange som RI. RI har ingen tællinger om natten og SFI noterer, at der er langt flere kvinder på gaden om natten end der er klokken 10-22 (SFI 2011, side 320). Men det kan ikke alene forklare den store forskel.

SFI tvivler selv på deres tællinger på gaden. Bl.a. er de usikre på, hvor mange kvinder der kan være talt med to eller flere gange. SFI 2011 vælger derfor at skrotte deres egne tællinger, idet "det ikke er muligt at estimere det samlede antal på baggrund af døgnoptællingerne alene" (SFI 2011, side 324). Den forklaring kan undre, når man ved, at Tveit & Skilbrei har kortlagt denne sammenhæng i Norge.

I stedet vælger SFI 2011 at anvende Mødestedets klientel (595 udenlandske sexarbejdere) som mål for, hvor mange der har solgt sex på gaden i løbet af året. Begrundelsen for at gøre det er, at alle udenlandske sexarbejdere på gaden efter sigende lægger vejen forbi Mødestedet. Og hvis de ikke gør, så opvejes det tab sikkert af, at Mødestedet også får besøg af udenlandske sexarbejdere, som ikke arbejder på gaden (SFI 2011, side 85).

Der er desparation at spore i sådan en argumentation, som formentlig bunder i, at SFI havde for lidt tid til opgaven og at migranter og købesex på gaden vitterligt er kompliceret at få styr på - hvad Tveit & Skilbreis rapport fra Oslo i den grad viser. Desuden gik det for sent op for SFI, hvor vanskeligt det er at få migranter i tale (sagde SFI på møde om undersøgelsen, 30. aug. 2011).

Man er derfor nødt til at konstatere, at vi endnu ikke har en autoritativ kortlægning af købesex på gaden. Der er to bud. Det ene er SFI 2011, som består af SFIs egne tællinger og Mødestedets klientel. Det andet er SiO 2010, som bygger på RIs tællinger og Tveit & Skilbreis resultater.

Tabel 11. To bud på antal sexarbejdere på gaden

	træffes en dag	arbejdsstyrken	i løbet af et år
SiO 2010	34	51	289
SFI 2011	163	?	595

Den store forskel på antal "stillinger" (51) og antal kvinder, der har arbejdet på gaden i løbet af et år (289) skyldes, at der er tale om migranter, som bliver her i landet i få måneder før de drager hjem eller videre til en anden storby. De 51 i forhold til de 289 svarer til at en gennemsnitlig migrant bliver her lidt over to måneder ud af årets 12 måneder. Dette forhold stammer fra Tveit & Skilbreis norske undersøgelse, og SiO 2010 forudsatte blot, at de udenlandske migranter i København og i Oslo bliver her lige længe.

Forholdet mellem dem man træffer på gaden en tilfældig dag (34) og dem der er i landet lige nu (51) angiver forholdet mellem, hvor meget kvinderne arbejder og hvor meget de holder fri. Tveit & Skilbrei kom frem til, at en gennemsnitlig dag er der 2 kvinder der arbejder, mens en tredje holder fri (SiO 2010, side 17).

Men migranterne i København holder åbenbart mere fri end deres norske kolleger, hvis man skal tro SFI. Kvinderne på gaden har 29 kunder om måneden og 4,2 kunder en gennemsnitlig arbejdsdag (SFI 2011, side 207-8 og figur 9.2). De arbejder altså 6,9 dage om måneden - eller 1,6 dage pr. uge. Hver gang man træffer én kvinde på gaden, er der 3 andre, der holder fri.

Dvs. at hvis SFIs 595 sexarbejdere på gaden er migranter på samme måde som deres kolleger i Oslo, er der 100 af dem i København ad gangen. Heraf holder 77 fri mens 23 arbejder. Og det er jo et tal, som ligger tæt på RIs tal.

Men så er man nødt til at spørge, hvorfor migranterne i København arbejder meget mindre end deres kolleger i Oslo? Forklaringen er, at SFI har spurgt relativt mange danske sexarbejdere på gaden og meget få udenlandske.

På den anden side kan man sige, at hvis der havde været en markant forskel på svarene fra danske og udenlandske kvinder, ville SFI naturligvis have gjort opmærksom på det. Når de ikke har gjort det, bør det stå til troende, at migranterne på gaden i København - til forskel fra deres kolleger i Oslo - holder fri det meste af tiden.

Da SFI forsvare deres høje tal med påstanden om, at der er størst aktivitet på gaden om natten, har vi gentaget analysen fra SiO 2010 på basis af tællingerne fra Reden International. Der er fire tællinger, som er offentligt tilgængelige, første og andet halvår 2009 samt første og andet halvår 2010 (RI 2009,1 - 2009,2 - 2010,1 og 2010,2).

De fire tællinger viser nogenlunde samme omfang de to år. I snit træffer RIs team ca. 13 kvinder på gaden. Men der er en sæsonsvingning, idet der i første halvår i snit er truffet ca. 10 kvinder og i andet halvår i snit ca. 15 kvinder. Det største antal de har truffet på samme tid er 55 kvinder.

Skal man tro RIs tællinger, foregår der altså en slags sæsonarbejde på gaden. **Aktiviteten i efterårs-halvåret ligger 50% over aktiviteten i forårs-halvåret.**

Den første og den nyeste tælling oplyser kun totaltal, ikke kvindernes nationaliteter. Nedenfor benytter vi derfor tal fra RI 2009,2 og 2010,1.

Tabel 12. Antal udenl. kvinder på gaden og deres arbejdstid i løbet af døgnet

tidsrum	eur.	andre	i alt	timer	eur.	andre	i alt
10-12	4,3	0	4,3	x 2 =	8,6	0	8,6
12-16	8,6	0,4	9,0	x 4 =	34,4	1,6	36,0
16-20	5,8	1,0	6,8	x 4 =	23,0	4,0	27,0
20-22	9,8	6,7	16,5	x 2 =	19,6	13,4	33,0
22-24	13,7	12,2	25,9	x 2 =	27,4	24,4	51,8
24-06	13,7	12,2	25,9	x 6 =	82,2	73,2	155,4
i alt	9,8	5,8	15,6	x 20 =	195,2	116,6	311,8

Bemærkninger : Tallene for tidsrummet 10-24 er gennemsnitstal fra RI 2009,2 og 2010,1. For tidsrummet 24-06 er benyttet det samme antal kvinder som i tidsrummet 22-24 for at imødekomme SFIs påstand om, at der er langt flere kvinder på gaden om natten, end der er i tidsrummet 10-22. Tabellen kan sammenlignes med SiO 2010, tabel 1.

Tabel 12 viser, at man i snit kan træffe ca. 16 kvinder på gaden i København, undtagen i de tidlige morgentimer. De kvinder, som arbejder i løbet af et døgn lægger tilsammen 312 arbejdstimer på gaden.

Ca. 63% af arbejdstiden udfyldes af europæiske kvinder (EU- og Schengenborgere, som har ret til at arbejde i København) og ca. 37% af tiden udfyldes af andre nationaliteter, fortrinsvis afrikanere.

Dette er stort set det samme, som SiO 2010 kom frem til. Det skyldes, at SiO 2010 kun havde tal fra RI 2009,2 og at der var mindre aktivitet på gaden i første halvår af 2010, som er talt med her. Det giver færre kvinder på gaden, som opvejes af, at der er sat langt flere kvinder på om natten for at imødekomme SFIs påstand.

Det vil sige, at selv når man på en rimelig måde imødekommer SFIs påstand om, at der er mest aktivitet om natten, kommer man slet ikke op på så mange kvinder, som SFI har talt i løbet af to døgn. "Rimelig" betyder, at 26 kvinder, som ifølge RI arbejder klokken 22-24, fortsætter til den lyse morgen.

For at komme op på SFIs niveau (595 kvinder i løbet af året), skal - ikke 26 men - 58 kvinder arbejde hele natten. Ikke bare 58 kvinder en gang imellem, men gennemsnitligt 58 kvinder hver eneste nat året igennem. Det ville betyde, at 70% af al handel med sex på gaden skulle foregå klokken 24-06.

Og da aktiviteten på gaden i efterårs-halvåret ligger 50% over aktiviteten i forårs-halvåret, skulle der i snit være 70 kvinder på arbejde hver eneste nat fra juli til december. Bortset fra SFI kan iagttagere og fagfolk i miljøet ikke få øje på så mange kvinder. Desuden er der næppe kunder til så mange kvinder midt om natten.

Desuden har vi forlænget arbejdstiden både for de europæiske og for de afrikanske kvinder, som RI har mødt i tidsrummet 22-24. Men iagttagere i miljøet påstår, at de europæiske kvinder går hjem i løbet af aftenen og overlader gaden til de afrikanske kvinder om natten.

“Om dagen fra klokken 11-12 stykker til omkring ved 21-tiden er [gaden] arbejdsplads for de østeuropæiske prostituerede. Men når mørket falder på, trækker kvinderne fra øst sig tilbage fra Istedgade til fordel for deres afrikanske medsøstre” (<http://www.information.dk/278146>).

Hvis det fortrinsvis er de afrikanske kvinder, der arbejder om natten, bliver det endnu sværere at imødekomme SFIs påstand. For så skulle de alene udgøre de 58 kvinder på gaden om natten - eller ca. 70 i efterårs-halvåret. Og så skulle desuden de rigtig mange kunder, der så skulle være om natten, alle foretrække at købe sex af afrikanske kvinder. Det er ganske usandsynligt.

Derfor må man lade tvivlen komme RIs tællinger til gode og anvende intervaller med RIs tal som minimum og SFIs tal som maksimum. Resultatet ses i tabel 13.

Tabel 13. Antal kvinder som sælger sex på gaden år 2009/10

	i løbet af et år		arbejdsstyrken		træffes en dag
Udenlandske	256-595	/ 5,6 =	46-106	/ 1,5 =	31-71
Danske	30-45	/ 1,7 =	18-26	/ 4,4 =	4-6
I alt på gaden	286-640		64-132		35-77

Bemærkninger : Antal kvinder i løbet af året divideres med u-faktoren, som forklares i bilag 3. Vi benytter Tveit & Skilbreis mellemfaktorer på tallene for de udenlandske kvinder og SFIs mellemfaktorer på tallene for de danske. Udskiftningen blandt de danske kvinder på gaden er ukendt. I mangel af bedre anvendes gennemsnittet fra SiO 2010, dvs. at det forudsættes, at danske kvinder på gaden bliver kortere tid i faget end danske kvinder på bordellerne. Tal for antal “stillinger” divideres med mellemfaktor “7/b”, som udtrykker hvor ofte kvinderne arbejder, jvf. bilag 1. Kilde : SiO 2010 side 17 og tabel 2 ovenfor.

2.4. Hele branchen

Resultaterne fra kapitel 2.1-2.3 sammenfattes i bilag 4, hvor resultaterne gengives med de intervaller, som usikkerheden i beregningerne giver.

Her sammenfattes resultaterne som middelværdier.

Tabel 14. Antal sexarbejdere under finanskrisen, middeltal

	i løbet af et år		arbejdsstyrken		på arb. en dag	
Bordeller	2163	61%	1260	66%	350	67%
Escort	411	12%	275	14%	59	11%
Privat/diskret	492	14%	290	15%	62	12%
Gaden	463	13%	98	5%	56	11%
I alt	3529	100%	1922	100%	526	101%
Danske	1904	54%	1219	63%	300	57%
Udenlandske	1626	46%	704	37%	227	43%
I alt	3529	100%	1922	100%	526	100%

Bemærkninger : Tabellen mangler de sexarbejdere, som udelukkende arbejder på barer. Servicestyrelsen mener, at det drejer sig om 148 kvinder i løbet af året, mens SFI har opgivet at opgøre et antal. Kilde : Tabel 21 i bilag 4.

Der er i størrelsesordenen 2.000 kvinder, der sælger sex i Danmark under finanskrisen. På et tilfældigt tidspunkt er der ca. 2.000 kvinder tilknyttet branchen, de udgør det, man i andre brancher kalder arbejdsstyrken.

Næsten 2 ud af 3 er danske kvinder og lidt over en trediedel er udenlandske. I snit arbejder de næsten 2 dage om ugen (ca. hver fjerde dag), således at man på en gennemsnitlig dag kan træffe i størrelsesordenen 5-600 kvinder på arbejde.

SiO 2010 målte branchens normale størrelse før finanskrisen. Hvis SiO 2010 korrigeres med de nye oplysninger, som SFI 2011 har bidraget med (jvf. side 10-11), er arbejdsstyrken normalt på ca. 2.400 kvinder. Finanskrisen har derfor reduceret arbejdsstyrken med 15-20%.

3. Hvor længe bliver de i faget?

Tallene for de danske sexarbejdere i bilag 4 viser, at de arbejder aktivt i branchen gennemsnitligt omkring 2,5 år. Nedenfor vil vi undersøge, hvor meget tid de bruger på at holde pauser.

Det følgende handler kun om de danske sexarbejdere. Også de thailandske kvinder holder pauser af og til, men der findes ikke tal for omfanget.

Beregningerne bygger primært på "Prostitution på massage-klinikker (VFC 2004). De kvinder der ville medvirke i undersøgelsen har været relativt mange år i branchen. Det er dem der kan se en interesse i at medvirke fordi de identificerer sig med deres fag. De unge og nystartede ser ikke denne interesse, og derfor er de underrepræsenterede i undersøgelsen.

Citat 1 : "Der er en tendens til, at jo længere tid kvinderne har været i prostitution, jo større er sandsynligheden for, at de har holdt pauser. 84 pct af de kvinder, der har været i prostitution i mere end 10 år har holdt pauser, mens 20 pct af de kvinder, der har været i prostitution i under 2 år, har holdt pauser" (VFC 2004, side 27).

Citat 2 : "Der er en tendens til, at jo længere tid i prostitution kvinderne har været, jo længere har deres pauser også været. 70 pct af de kvinder, der har været i prostitution i mere end 10 år, har holdt mindst 1 års pause, mens 35 pct af de kvinder, der har været i prostitution imellem 2 og 10 år, har holdt mindst 1 års pause" (VFC 2004, side 27-28).

Disse to resultater fra VFC 2004 gør det muligt at kortlægge omfanget af de danske kvinders pauser. Oplysningerne i de to citater anvendes i tabel 15.

Tabel 15. Andel som holder pauser og pauser over og under 1 år. Cirkatal.

tid i faget	0-2 år	2-10 år	10-30 år
ingen pauser	80%	35%	16%
holder pauser	20%	65%	84%
pauser 0-1 år	15%	30%	14%
pauser 1+ år	5%	35%	70%

I det følgende forudsættes det i overensstemmelse med de to citater, at der tilnærmelsesvis er direkte proportionalitet mellem anciennitet og pausernes omfang. De sexarbejdere, som kun er kort tid i branchen holder slet ikke pauser og pauserne fordeler sig proportionalt blandt dem, som er lang tid i branchen.

VFC 2004 opdeler de danske kvinder i 6 grupper efter hvor lang tid de bliver i faget (og ikke kun 3 grupper som i tabel 15). I tabel 16 er oplysningerne fra tabel 15 delt ud på disse 6 intervaller. Det er gjort ved at ekstrapolere de kurver, som procentværdierne ligger på.

I tabel 16 er desuden tilføjet tal for, hvor store de 6 grupper er. Der er ca. 1.200 danske kvinder i arbejdsstyrken. De er fordelt ud fra den forudsætning, at de danske kvinder bliver i faget i snit 3,2 år og at antal kvinder er eksponentielt faldende som funktion af antal år i faget.

I sagens natur er dette en grov metode, som kun kan give et overslag.

En gennemsnitlig tid i faget inklusive pauser på 3,2 år er valgt fordi dette svarer til en aktiv arbejdstid i branchen på 2,5 år. Det vil sige, at vi har beregnet flere forskellige alternativer og valgt den, hvor tid i faget minus pauser giver netop 2,5 år.

Tabel 16. De danske sexarbejderes pauser

År i faget	0-1	1-2	2-5	5-10	10-20	20-30	alle
Andel kvinder	30%	22%	31%	14%	2%	1%	100%
- antal kvinder	360	264	372	168	24	12	1200
Tid i faget, alle	180 år	396 år	1302 år	1260 år	360 år	300 år	3798 år
Ingen pauser	90%	70%	42%	28%	19%	13%	60%
- antal kvinder	324	185	156	47	5	2	719
Holder pauser	10%	30%	58%	72%	81%	87%	40%
- antal kvinder	36	79	216	121	19	10	481
Pauser 0-1 år	10%	20%	33%	27%	18%	13%	22%
Pauser 1+ år	0%	10%	25%	45%	63%	74%	18%
Pausers længde	0,05 år	0,25 år	0,8 år	1,6 år	3 år	6 år	0,66 år
Pauser i alt	18 år	66 år	298 år	269 år	72 år	72 år	795 år
- i % af tid i faget	10%	17%	23%	20%	20%	24%	21%

Tabel 16 viser, at hvis de danske sexarbejdere bliver i faget i ca. 3,2 år i snit (3798 år / 1200 personer), så bliver ca. 30% i faget under et år, og med et jævnt aftagende antal år for år, bliver nogle få procent i faget mere end 10 år.

Ud af de 3,2 år i faget holdes der i snit pauser ca. 21% af tiden, dvs. at der arbejdes 2,5 år og der holdes pauser i sammenlagt 8 måneder.

Ca. 40% af de danske sexarbejdere holder pauser, hele 60% gør ikke.

Tabel 17 nedenfor bygger på tallene i tabel 16. Tiden i faget er opdelt i tre intervaller. For hvert af de tre intervaller kan man aflæse hvor lang tid der arbejdes aktivt og hvor lang tid der holdes pauser.

Tabel 17. De danske sexarbejderes tid i faget opdelt på arbejde og pauser.

pers.	%	tid i fag	snit	pauser	arbejde	pausetid i %
115	10%	0-2 år	14 mdr	8-9 mdr	5-6 mdr	63%
509	42%	0-2 år	10 mdr	ingen	10 mdr	-
216	18%	2-5 år	3,5 år	1,4 år	2,1 år	39%
156	13%	2-5 år	3,5 år	ingen	3,5 år	-
150	13%	5+ år	9,6 år	2,1 år	7,5 år	22%
54	5%	5+ år	8,9 år	ingen	8,9 år	-
<hr/>						
pers.	%		snit	pauser	arbejde	pausetid i %
481	40%	holder pauser	4,9 år	1,7 år	3,2 år	35%
719	60%	ingen pauser	2 år	ingen	2 år	-
1200	100%	alle	3,2 år	0,7 år	2,5 år	21%

En dansk sexarbejder bliver i gennemsnit 3,2 år i faget. Heraf holder hun pauser i 0,7 år og arbejder 2,5 år.

De ca. 60% som ikke holder pauser, bliver kun i faget i snit 2 år. De ca. 40% som holder pauser, bliver i faget næsten 5 år og heraf arbejder de i snit ca. 3 år og holder pauser ca. en trediedel af tiden.

Dette er det mest sandsynlige scenarie. Tallene for de danske kvinder i tabel 21 åbner mulighed for, at den samlede tid med arbejde i faget kan være helt op til ca. 3,5 år (jvf. tabel 22 i bilag 4). Vi har gennemført de samme beregninger som i tabel 16 og 17 for dette scenarie.

Beregningerne viser, at der er mulighed for, at kvinderne i snit bliver i faget op til ca. 4,5 år. Heraf holder de pauser næsten 1 år og arbejder ca. 3,5 år. I så fald er der kun ca. 53% som ikke holder pauser og de arbejder i faget i snit 2,7 år. De ca. 47% som holder pauser, bliver i faget helt op til ca. 6 år i snit, hvoraf de holder pauser ca. 2 år og arbejder ca. 4 år. Dette "max-scenarie" ændrer ikke væsentligt på de øvrige konklusioner, som drages af tallene.

Behovet for at holde pauser

Jo længere man bliver i faget, jo længere tid holder man pause. Pauserne er dobbelt så lange for dem der er i faget 2-5 år ift. dem der er i faget 0-2 år. Og 3 gange så lange for dem der bliver i faget mere end 5 år (tabel 17, spalte 5).

Det er tilsyneladende i overensstemmelse med citat 2 fra VFC 2004 ovenfor. Men sidste spalte i tabel 17 viser, at pausernes andel af den samlede tid i faget falder markant jo længere tid, man har været i faget. Man skulle tro, at

det ville forholde sig modsat. Men det er altså dem, der lige er startet, der har det største behov for pauser.

Det kan tolkes på den måde, at der sker en udskilning af de kvinder, som ikke føler sig godt tilpas i branchen. Enten føler man sig godt tilpas med det samme (de 42%) og har ikke behov for pauser. Eller også føler man sig ikke godt tilpas, hvorfor man holder pauser mere end man arbejder.

De som ikke føler sig godt tilpas i branchen stopper. De som ikke stopper føler sig godt tilpas i arbejdet, og får derfor mindre og mindre behov for at holde pauser. Hvis man ikke er stoppet efter 2 år, begynder man at arbejde mere og holde færre pauser, og er man ikke stoppet efter 5 år, føler man sig så godt tilpas i arbejdet, at man skruer endnu længere ned for pauserne.

Denne udskilning af kvinder som i starten syntes, at det var spændende at sælge sex, men som stopper når de har prøvet det af eller stopper fordi de ikke i længden føler sig godt tilpas med arbejdet, er vel sund og naturlig.

Og det rejser spørgsmålet, i hvilken udstrækning der egentlig er tale om fastholdende faktorer og i hvilken udstrækning der egentlig er behov for exitprogrammer og hvem der i givet fald er målgruppe for exitprogrammer.

Professions-ideologi

Hjælpeindustrien - og herunder bl.a. Kompetancecenter Prostitution (KCP) - består overvejende af kvinder, som ikke selv ville bryde sig om at sælge sex. Og så er det svært at forstå, hvorfor sexarbejderne siger, at de er glade for arbejdet. Men her er forskningen kommet til hjælp med begrebet professions-ideologi.

Kort fortalt går det ud på, at sexarbejdere har falsk bevidsthed. De er tvunget til at lade som om, at de kan lide kunderne, ellers tjener de ingen penge. Og de lader som om overfor samfundet, ellers vil samfundet forbyde deres fag.

Også 8.marts-initiativet er tilhængere af professions-ideologien. I deres kritik af SFIs undersøgelse slår de fast, at sexarbejdere lider af "selvbedrag". Først når de stopper i branchen kan de erkende, hvor skadeligt det har været at sælge sex og "at situationen ofte er værre end den, aktivt prostituerede angiver" (8.marts, side 13).

Det har den konsekvens, at man ikke kan stole på sexarbejders udsagn, f.eks. i SFIs undersøgelse. Hvis man skal have sandheden frem, skal man spørge tidligere sexarbejdere, mener 8.marts-initiativet.

Luderlogik, siger tidligere sexarbejder Odile Poulsen, er at være en god luder, "at kunne tilfredsstille kunderne godt, så de kom igen. At kunne en masse god teknik og forstille sig – ja, så var du god. Andet handlede det ikke om – kun teknik og evnen til at forstille sig" (Hustler, side 39).

Professions-ideologi er en italesættelse af alle sexarbejdere og en accept af Odile Poulsens påstand om, at "de er alle ligesom mig".

På den måde bliver hendes erfaringer til en generel lære om, at kvinder som sælger sex har et stort behov for at kompensere for grimme oplevelser med mænd og overgreb i deres fortid. Og de kan kun kompensere med et overdrevent forbrug af luksusvarer, som de kun kan få råd til ved at sælge sex ("kompensatorisk forbrug", Barlach 2004, side 47). Derfor er de fastholdt og derfor får de hele tiden tilbagefald.

Ordet tilbagefald er et eksempel på orwelsk newspeak. Hvis en sexarbejder holder pause, er det ikke fordi, at sexarbejde har en stor grad af frihed, men fordi den der har holdt pause får tilbagefald. Underforstået: I virkeligheden ville hun stoppe, men fordi hun er viljeløs, blev ophør til en pause.

På samme måde rummer professions-ideologi en italesættelse, som gør alle sexarbejdere til afvigere: Sexarbejdere har svært ved at begå sig blandt andre, men i bordellernes trygge fællesskab er de blandt andre afvigere, som er som dem selv og som man ikke behøver skjule noget for (Lautrup 2000). På den måde bliver stigmatiseringen også til en fastholdende faktor.

En medarbejder fra KCP siger: "Tilbagefald skyldes tit at de simpelthen ikke kan finde ud af de sociale koder uden for prostitution" (Servicestyrelsen 2010, side 64). Dette fastholder dem både i branchen og i en offerrolle. De kan ikke selv bryde ud, hvorfor de skal hjælpes med sociale tiltag og exitprogrammer.

Fastholdende faktorer i faget gør det svært at forlade branchen ved egen kraft. Derfor skal de have hjælp. Og da alle sexarbejdere er "sådan", skal mange have hjælp. Derfor bliver sexarbejde et socialt problem - og det er fast arbejde for hjælpeindustrien.

Lise Barlach beskriver hvordan et midlertidigt engagement i faget bliver til en "livslang overlevelsestrategi" - som om de fleste sexarbejdere fastholdes i branchen gennem hele livet (Barlach 2004, side 74).

En medarbejder fra KCP fortæller om en kvinde, som sælger sex igen efter 24 års pause. Hun skulle bruge nogle penge, og hvordan tjener man penge? "Jamen det gør man ved prostitution. Og på den måde er der ALTID en rød tråd tilbage til prostitution for de her kvinder" (Servicestyrelsen 2010, side 63).

I ordet ALTID ligger det velkendte slogan: Én gang luder, altid luder. De fastholdende faktorer virker hele livet. Og det er jo for hjælpeindustrien det samme som tryghed i ansættelsen - fast arbejde til evig tid så at sige.

Der er derfor blevet bevilliget mange ressourcer til forskere som ville undersøge fastholdende faktorer og disse personer og undersøgelser er efterfølgende blevet promoveret med større ihærdighed end de undersøgelser, der modsagde professions-ideologien (f.eks. Alzaga og Skilbrei, jvf. Servicestyrelsen 2010, side 60ff). Derfor betragtes disse fastholdende faktorer nu med stor autoritet. Som fakta.

Exitprogrammer

Hjælpeindustriens syn på sexarbejde har bred opbakning i Folketinget. Og netop troen på, at alle sexarbejdere er ofre, som mod deres vilje fastholdes i branchen, har fået mange politikere til at gå ind for en kriminalisering.

Regeringens plan for prostitutionsområdet anbefaler, at der ansættes kliniske psykologer "med henblik på, at de kan få bearbejdet de psykiske forhold, som er årsagen, til at de er og forbliver i prostitution" (Et andet liv 2005, side 9).

Her gør hjælpeindustrien (som, må man gå ud fra, har haft indflydelse på, hvad der står i regeringens plan) de fastholdende faktorer til et psykisk problem hos den enkelte - frem for et samfundsmæssigt problem, som f.eks. kunne handle om, at ikke alle passer ind på arbejdsmarkedet eller at arbejdsløsheden er for høj. Dermed sygeliggøres sexarbejderne.

Opbakningen i Folketinget til et forbud smuldrer, men troen på de fastholdende faktorer består. Det blev tydeligt under valgkampen i 2011, hvor de Radikale gjorde det klart, at de ikke vil støtte et forbud i en rød regering.

Manu Sareen (Radikale): »Vi vil hellere tilbyde en national exit-strategi til de prostituerede. Jobkonsulenter, jurister og socialrådgivere skal hjælpe dem til at komme videre med livet.«

Mette Frederiksen (S) svarede: »Vi er tilhængere af en national exit-strategi, og selvfølgelig giver det ikke mening at indføre et forbud, før vi har lavet en exit-strategi« (<http://www.b.dk/politiko/koebesex-overlever-politisk-stormloeb>).

Og Pernille Vigsø Bagge (SF) bakkede op: "Vi ønsker at prostituerede, der ønsker at komme ud af det får frit lejde hos skat og de sociale myndigheder, vi ønsker at give dem gratis psykologhjælp, og vi ønsker, at der bliver sat ind i forhold til sundhedstilbud. alt det skal være i orden før vi laver et forbud" (<http://www.dr.dk/Nyheder/Temaer/2011/Valg/2011/09/06/191635>).

Men ingen har spurgt, om der er statistiske indicier for, at sexarbejdere rent faktisk fastholdes.

Hvem er i målgruppen for exitprogrammer?

På basis af tabel 17 kan man skitsere 5 grupper, som adskiller sig på tid i faget og behov for pauser.

Omkring halvdelen af de ca. 1.200 danske sexarbejdere i arbejdsstyrken bliver i faget mindre end 2 år.

0-2 år med pauser. Der er en gruppe på ca. 10%, som er kort tid i faget og som samtidig holder pauser i længere tid end de arbejder. I denne gruppe finder man formentlig mange af de kvinder, som i kapitel 2.2 kaldes privat/diskret, hvoraf nogle måske ikke er helt sikre på, om de har lyst til faget, hvorfor de efter kort tid - når de har arbejdet sammenlagt et halvt års tid - beslutter sig for at stoppe igen.

0-2 år uden pauser. Den største gruppe på 42% er kvinder, som er kort tid i branchen og som slet ikke holder pauser. I snit bliver de kun i faget i ca. 10 måneder. Når de så har prøvet det i en periode, så har de prøvet dét, hvorfor de stopper og aldrig vender tilbage. Det handler formentlig for de fleste om at afprøve sig selv og sine grænser, at samle på oplevelser og leve livet på den vilde side - snarere end det handler om at finde et job.

Eller som SFI udtrykker det : For nogle af kvinderne drejer det sig om "...at forsøge tilværelsen eller prøve nogle grænser af, og på et senere tidspunkt skal [prostitution] afløses af et andet arbejde." (SFI 2011, side 244).

Omkring et trediedel af de danske sexarbejdere bliver i faget 2-5 år.

2-5 år uden pauser. Ca. 13% arbejder uafbrudt 2-3-4-5 år i branchen. Det er så længe, at det ikke bare er "noget der skal prøves" - det er fast arbejde. På den anden side er det ikke et livsprojekt, men et fast arbejde i en periode, måske for at finansiere en uddannelse eller for at udfylde en periode mellem andre jobs.

2-5 år med pauser. Ca. 18% af alle de danske sexarbejdere er ligeledes i branchen 2-5 år, men holder pauser ca. 40% af tiden. Denne gruppe kan ikke karakteriseres med få ord. På den ene side kan der være tale om kvinder, som har overskud og som har råd til at holde pause, når de har lyst. På den anden side kan der være tale om kvinder, som ikke er så glade for arbejdet, og som derfor kompenserer med pauser så meget, som de nu kan.

5+ år. Kun ca. 18% af de danske sexarbejdere bliver i faget mere end 5 år. Af dem holder de fleste pauser. De som ikke holder pauser, bliver i faget ca. 9 år i snit. Dem der holder pauser bliver i faget næsten 10 år. Heraf arbejder de 7,5 år i snit og holder pauser ca. 22% af tiden i faget.

De som bliver mere end 5 år i branchen er kvinder, som typisk identificerer sig med deres fag og som har faglig stolthed. De sælger ikke bare sex fordi de ikke har andre muligheder. De er tilfredse med deres arbejde og stopper formentlig kun pga. alderen eller lignende. Når de får "nok" af branchen, holder de pauser, indtil de igen ikke kan undvære jobbet.

Alder angives i SFI 2011 som den primære årsag til ønske om at stoppe i branchen (SFI 2011, side 345-46), hvilket viser, at SFI primært har haft kontakt med sexarbejdere, som har været relativt længe i faget. Den tilfredshed med arbejdet, som man kan læse ud af SFIs undersøgelse, er derfor dokumentation for, at de som har været længe i faget er tilfredse med arbejdet. De har ikke været længe i branchen fordi de er fastholdt mod deres vilje, men fordi de havde lyst til det.

Er pauser udtryk for tilbagefald?

Både VFC 2004 og SFI 2011 kommer frem til, at 2 ud af 3 holder pauser. Men når man kigger bag tallene, så skyldes det, at begge undersøgelser har fat i kvinder som har været længe i faget. I virkeligheden er det kun 40% af alle de danske sexarbejdere, som holder pauser (jvf. tabel 16).

Med "citat 1" og "citat 2" som indledte dette kapitel forsøger VFC at tegne et billede af, at det bliver sværere og sværere at holde ud at sælge sex, jo længere tid man har været i faget. Men når man kigger nærmere til, ses det, at behovet for at holde pauser tværtimod aftager med årene (jvf. tabel 17).

Er pauser tegn på behov for sociale tiltag og exitprogrammer? I hjælpeindustriens retorik er pauser udtryk for et mislykket forsøg på at stoppe.

I SFIs undersøgelse angiver 19% at de holdt pause fordi de ønskede at stoppe og 10% at de havde det dårligt med at sælge sex (SFI 2011, tabel 11.2 side 251). Da man kan svare mere end én ting, siger tallene, at 19-29% af dem der holdt pauser måske ikke burde være startet igen.

Disse tal giver hjælpeindustrien ret så langt, at der i nogle tilfælde kan være tale om tilbagefald, men tallene modsiger hjælpeindustriens påstand om, at pauser som hovedregel er tilbagefald. For de øvrige 71-81% i undersøgelsen er pauserne tværtimod udtryk for en frihed.

Pauser er på den ene side udtryk for, at kvinderne ikke sælger sex fordi de er nødt til det. Hvis de var tvunget af økonomiske omstændigheder, ville de vel ikke have mulighed for at holde så mange pauser, som de faktisk gør.

Pauser er på den anden side udtryk for, at mange sexarbejdere har et andet forhold til det at arbejde, end de fleste andre. I andre fag kan man ikke komme og gå som man har lyst. Man kan holde ferie, men forlader man faget, er man ledig, indtil man får ansættelse et andet sted.

I omfang svarer sexarbejdernes pauser til, hvis medarbejdere i andre brancher kunne holde et sabbatår hver gang de har arbejdet 4 år. Mange ville nok benytte sig af muligheden. Set på den måde er pauserne udtryk for, at sexarbejdere har en frihedsgrad, som ikke findes i ret mange fag.

Er der fastholdende faktorer?

SFI 2011 har spurgt sexarbejderne, om de har haft brug for hjælp fra sociale myndigheder eller lignende. I undersøgelsen svarede 60%, at de ikke har haft brug for hjælp. Dette tal er højt, når man tager i betragtning, at SFI primært har spurgt sexarbejdere, som har været relativt lang tid i faget.

Blandt de 40%, som har haft brug for hjælp, har de fleste haft brug for hjælp til at finde en bolig, lægehjælp eller juridisk assistance. Kun 7% siger, at de har haft brug for hjælp til at finde et arbejde (SFI 2011, tabel 12.2 side 265).

Der er intet i disse tal der tyder på, at sexarbejderne er fastholdt i faget mod deres vilje. Kun de 7% som ønsker at finde et andet arbejde giver måske udtryk for problemer med at forlade faget.

Hvis professions-ideologiens påstand om fastholdelse var korrekt, skulle man forvente en massiv interesse for hjælp til at finde andet arbejde, iværksætterkurser, gældssanering og lignende.

Det ser ifølge SFI 2011 heller ikke ud som om pengene man kan tjene ved at sælge sex i sig selv kan være en fastholdende faktor (SFI 2011, side 149). Sexarbejdernes indtjening ligger på niveau med en ufaglært arbejder, og kan derfor ikke bekræfte forestillingen om "kompensatorisk luksusforbrug".

Ovenfor viser vi, at der er en meget heftig gennemstrømning i branchen i forhold til andre brancher. Det er ikke normalt, at en virksomhed skal udskifte 70% af sit personale en gang om året. Der er næppe mange fag i Danmark, hvor udøverne kun er aktive i faget i gennemsnit 2-3 år før de skifter branche.

Selv i fag, hvor nedslidningen er barsk og veldokumenteret, f.eks. frisør eller samlebandsarbejde i fiskeindustrien, hvor man er nedslidt midt i 30'erne, bliver udøverne længere tid i faget end 3 år.

Der er ingen dokumentation for nedslidning ved sexarbejde. Tværtimod siger undersøgelserne, at der ikke er fysiske skader, som kan henføres til selve det at sælge sex. Der er heller ikke dokumentation for psykiske skader, måske fordi det ikke er undersøgt grundigt nok (Servicestyrelsen 2010).

Det er derfor et paradoks, at det netop er i forbindelse med sexarbejde, at man taler om fastholdende faktorer og exitprogrammer. Hvis det altså ikke var for hjælpeindustriens professions-ideologi.

SFI bakker ikke hjælpeindustrien op. **Undersøgelsen viser, at kvinderne "kan stoppe fra dag til dag, hvis de ønsker det"** (SFI 2011, side 13).

Behov for exitprogrammer?

"Det viser sig, at 44 pct. af de adspurgte har overvejelser om at stoppe med at sælge sex inden for det nærmeste år" (SFI 2011, side 300). Den oplysning kan få nogle til at tro, at mange sexarbejdere er kede af at arbejde i faget.

Men når de danske sexarbejdere kun bliver i faget 2-3 år, så er oplysningen vel bare "business as usual". Det svarer til at spørge eleverne i HF om, hvor mange der har planer om at forlade uddannelsen inden for det næste år.

Så hvem er egentlig i målgruppen for exitprogrammer? Er der nogen, som er fanget i branchen og som ikke kan komme ud ved egen hjælp?

Jo længere tid de har været i faget, jo større tilfredshed med arbejdet giver sexarbejderne udtryk for. Så målgruppen kan næppe være de kvinder, som bliver 5 år i faget eller mere. De bliver så længe i faget fordi de kan lide at sælge sex. De sælger sex når de har lyst og holder pause når de ikke har lyst - for derved at få fornyet lyst til endnu en tur i branchen.

Den store gruppe - halvdelen af alle danske sexarbejdere - som bliver kort tid i faget kan næppe siges af været fanget i branchen. De sælger sex for sjov og stopper igen af egen kraft efter et års tid, og kan netop derfor ikke siges at være ofre for nogen fastholdende kræfter.

Tilbage er mellemgruppen, især de 18%, som bliver i branchen i 2-5 år i snit og som holder pauser ca. 40% af tiden. Hvis der er en målgruppe, må det være blandt disse kvinder, den skal findes.

SFI 2011 har ledt med lys og lygte efter kritisable forhold i branchen. De har fundet, at 11% ville stoppe med at sælge sex, men kun hvis købesex bliver forbudt (SFI 2011, side 276). De har fundet 7% som siger, at de havde behov for hjælp til at finde et nyt job (SFI 2011, tabel 12.2 side 265).

Bortset fra en lille bitte gruppe danske kvinder der sælger sex for at finansiere et narko-forbrug, består branchen af voksne mennesker, der med åbne øjne har valgt at tjene penge ved at sælge sex. Deres valg må respekteres.

Og exitprogrammer bygger på den tanke, at sexarbejderne er i faget mod deres vilje og at de skal hjælpes ud af faget. Det er formynderi og ikke respekt for deres valg.

Der er ikke noget der tyder på, at sexarbejderne - sådan i større målestok - er fastlåst i faget. Hvert eneste år strømmer 700 nye, danske kvinder til faget (jvf. bilag 4) - og 700 stopper med at sælge sex. Af egen kraft.

Sexarbejderne klarer som hovedregel selv de problemer der måtte være. Hvis arbejdet med at sælge sex bliver "for meget" holder de pause i en periode, indtil de igen får lyst til at sælge sex. Og på et tidspunkt - i snit efter lidt mere end 3 år - stopper de helt.

Disse tal tegner ikke et billede af uovervindelige, fastholdende faktorer. Kvinderne suser ud og ind af faget og holder pauser i ét væk. Statistikken - eller man kunne sige virkeligheden - dementerer professions-ideologien.

Men derfor kan der jo godt være en lille gruppe af sexarbejdere, som har behov for hjælp. **Vores pointe er blot, at dette behov skal påvises og måles, inden politikerne bevilliger flere af skatteydernes knappe ressourcer til hjælpeindustrien.**

Ifølge SFI 2011 har i størrelsesordenen 7% af de 700 danske kvinder, som stopper i branchen hvert år, brug for hjælp til at finde et nyt job. Det kan ikke afvises, at nogle af disse 50 kvinder blev i branchen længere tid, end de egentlig havde tænkt sig fordi de ikke kunne finde et andet job.

Det er det behov for hjælp til exit, der på nuværende tidspunkt er dokumenteret. Det bedste man kan gøre må vel derfor være, at koncentrere sig om at afskaffe arbejdsløsheden, så der er job til de kvinder, som ønsker at stoppe med at sælge sex. Exitprogrammer er lappeløsninger, hvis der ikke er et reelt og velbetalt job at få.

Bilag 1: Ny viden fra SFI

SFI har spurgt sexarbejderne hvor mange kunder de har. Det er første gang dette er undersøgt i Danmark.

Tabel 18. Antal kunder pr. måned og antal kunder pr. vagt

	kunder/mdr	a=kunder/vagt	vagter/mdr	b=vagter/uge	7/b
bordel	40	5,1	7,84	1,81	3,87
gade	29	4,2	6,90	1,59	4,39
escort	10-15	2,0	5-7,5	1,15-1,73	4-6,1
alle	26-28	3,7	7-7,5	1,62-1,75	4-4,3

Kilde : SFI 2011, side 207-8 og figur 9.2.

Kvinderne er blevet spurgt, hvor mange kunder de har om måneden og hvor mange de har på en gennemsnitlig vagt. Ved at dividere de to tal med hinanden, får man at vide, hvor mange gange de arbejder om måneden. Dette tal omregnes til vagter pr. uge.

I sidste spalte udregnes 7 dage divideret med antal arbejdsdage pr. uge. Det tal viser, at kvinderne arbejder ca. hver 4. dag.

Dette tal er vigtigt i regnestykkerne om antal kvinder i branchen, fordi det er mellemfaktor mellem antal vagter og antal stillinger. Hvis kvinderne arbejder hver 4. dag, er der 3 der holder fri mens der er 1 der arbejder. Så er der 4 gange så mange stillinger som der er kvinder på vagt en gennemsnitlig dag.

Tallene i tabel 18 kan sammenfattes i en simpel tommelfingerregel:

Sexarbejderne arbejder hver 4. dag og hver gang de arbejder har de i snit 4 kunder. Det betyder, at en sexarbejder i snit har 365 kunder om året - eller en om dagen. Det betyder, at en gennemsnitlig dag er der lige så mange kunder som der er beskæftigede i branchen. Hvis man ved hvor mange beskæftigede der er, ved man også hvor mange sexkøb der foregår hver dag. Og omvendt.

SiO 2010 forsøgte at nå frem til en sammenhængende måling af branchens størrelse ved at vurdere

- a -- hvor mange kunder har en sexarbejder på en typisk arbejdsdag,
- b -- hvor mange dage om ugen arbejder en gennemsnitlig sexarbejder og
- c -- hvor længe bliver sexarbejderne gennemsnitligt i branchen (se bilag 3).

SiO 2010 var henvist til at foretage en vurdering af disse mellemfaktorer, da der ikke fandtes empiriske målinger af dem. Men nu har SFI 2011 målt mellem-faktorerne a og b, hvorfor beregningerne i SiO 2010 kan kvalificeres.

Tabel 19. Mellemfaktorer til beregning af branchens størrelse

	SiO 2010	SFI 2011	SFI korrigeret
a = kunder pr. vagt	3,5	3,7	
bordeller	4,4	5,1	- gælder kun store bordeller
gade	4	4,2	- gælder kun danske kvinder
escort	1	2,0	
b = arb.dage pr. uge	2,2	1,6-1,8	
bordeller	2	1,8	1,9
gade	4,7	1,6	- gælder kun danske kvinder
escort	2	1,2-1,7	
7/b	3,2	4-4,3	
bordeller	3,5	3,9	3,6
gade	1,5	4,4	- gælder kun danske kvinder
escort	3,5	4-6,1	

Kilde : SiO 2010, tabel 12 side 32 og side 42. SFI 2011, side 207-8 beregnet i tabel 18. Tabel 5 og 8 ovenfor.

Det eneste opsigtsvækkende i SFIs nye tal er det, at kvinderne på gaden ikke arbejder så ofte, som SiO 2010 vurderede (markeret med fed). SiO 2010 regnede med, at de arbejder næsten 5 dage om ugen, men de sexarbejdere, som SFI har spurgt, oplyser, at de arbejder mindre end 2 dage om ugen.

Når man ved, at SFI 2011 primært har svar fra danske kvinder på gaden, er spørgsmålet, om disse svar er gyldige for de udenlandske kvinder på gaden.

Og når man ved, at SFI primært har fået svar fra danske kvinder på de store bordeller, så er spørgsmålet, om disse svar også er gyldige for de små bordeller og for bordeller med udenlandske kvinder.

Tabel 5 ovenfor korrigerer mellemfaktoren 7/b for bordeller, idet det vises, at SFIs resultat (3,9) kun gælder for de store bordeller.

Bilag 2: Bordellisten

Tabel 20. De 37 største bordeller i Danmark august 2011

postnr.	webseite	piger	vagter	v/dag	piger pt.
2100	www.cassiopeiastars.dk	21	42	6,00	20
2200	www.cluberotica.dk	26	38	5,43	23
2900	www.sms-planet.dk	28	36	5,14	17
2000	www.pussygalores.dk	28	34	4,86	24
2610	http://seductiongirls.net	19	34	4,86	19
2500	www.retortgirls.dk	19	29	4,14	14
2100	www.romantica.dk	26	24,5	3,50	20
2610	www.mon-cherie.dk	20	24,5	3,50	14
2860	www.sexyclub.dk	24	22	3,14	10
2860	www.guld pigerne.dk	13	16	2,29	11
2000	www.stargirls.dk	12	14	2,00	9
2650	www.hvidovrepigerne.dk	12	14	2,00	12
2730	www.afrodites-piger.dk	9	13	1,86	8
2500	www.club-amazing.dk	7	11	1,57	7
2500	www.venuspigerne.dk	12	11	1,57	9
2600	www.gudinderne.com	8	11	1,57	8
2800	www.eroticbabes.dk	6	10	1,43	5
	Storkøbenhavn i alt	290,00	384,00	54,86	230,00
	gennemsnit	17,06	22,59	3,23	13,53
3000	www.citygirls.dk	20	26	3,71	17
4200	www.diamantpigerne.dk	15	24	3,43	11
8000	www.aarhusbabes.dk	32	21,5	3,07	21
4000	www.roskildepigerne.dk	12	17	2,43	12
4293	www.terslosepigerne.dk	10	14	2,00	7
4173	www.eventyripigerne.dk	21	12,5	1,79	15
6000	www.glaedespigerne.dk	22	9,5	1,36	12
5000	www.vippigerne.dk	18	9,25	1,32	12
6700	www.blumoon47.dk	12	8,5	1,21	12
4760	www.vordingborgpigerne.dk	16	7	1,00	11
5000	www.sugar-babes.dk	13	7	1,00	5
5210	www.taruppigerne.dk	28	7	1,00	14
6000	www.koldingdream.dk	13	7	1,00	13
7442	www.valhallapigerne.dk	16	7	1,00	11
8200	www.stjernebabes.dk	21	7	1,00	9
8200	www.star-babes.eu	15	7	1,00	4
8700	www.pussygirls.dk	21	7	1,00	9
8900	www.passionclub.dk	9	7	1,00	9
9000	www.aalborgpigerne.dk	14	7	1,00	11
7540	www.haderuppigerne.dk	10	6,5	0,93	10
	Provinsen i alt	338,00	218,75	31,25	225,00
	gennemsnit	16,90	10,94	1,56	11,25
	De 37 store i alt	628,00	602,75	86,11	455,00
	gennemsnit	16,97	16,29	2,33	12,30

Bordellisten på foregående side er blevet til ved at hente oplysninger fra bordellernes egne websider i begyndelsen af august 2011.

Da listen helst skulle rumme netop de største bordeller i Danmark, er et par bordeller udeladt, som havde de ønskede oplysninger, men som var markant mindre end bordellerne i listen.

Bordellerne er opstillet i størrelsesorden efter antal vagter.

I første spalte fremgår det, hvor mange "piger" bordellerne præsenterer som deres fast tilknyttede (kvinder som er på gæstevisit af og til er ikke talt med). I alt præsenterer bordellerne 628 kvinder som tilknyttet. Heriblandt er der gengangere, som optræder som tilknyttet flere bordeller.

De 3 andre spalter henter oplysninger fra bordellernes vagtskemaer. I spalte 2 angives, hvor mange vagter bordellerne har i løbet af en uge (evt. i gennemsnit, hvis bordellet har vagtskemaer for flere uger fremme). I spalte 3 divideres disse tal med 7 for at få antal vagter pr. dag. De 37 bordeller har tilsammen 86 vagter i løbet af en dag, dvs. at man kan træffe 86 **forskellige** kvinder en gennemsnitlig dag.

I sidste spalte angives, hvor mange af de fast tilknyttede kvinder der optræder i bordellernes vagtskemaer (gæstevisitter er ikke talt med). Heriblandt er der gengangere, som faktisk arbejder på 2 eller flere bordeller.

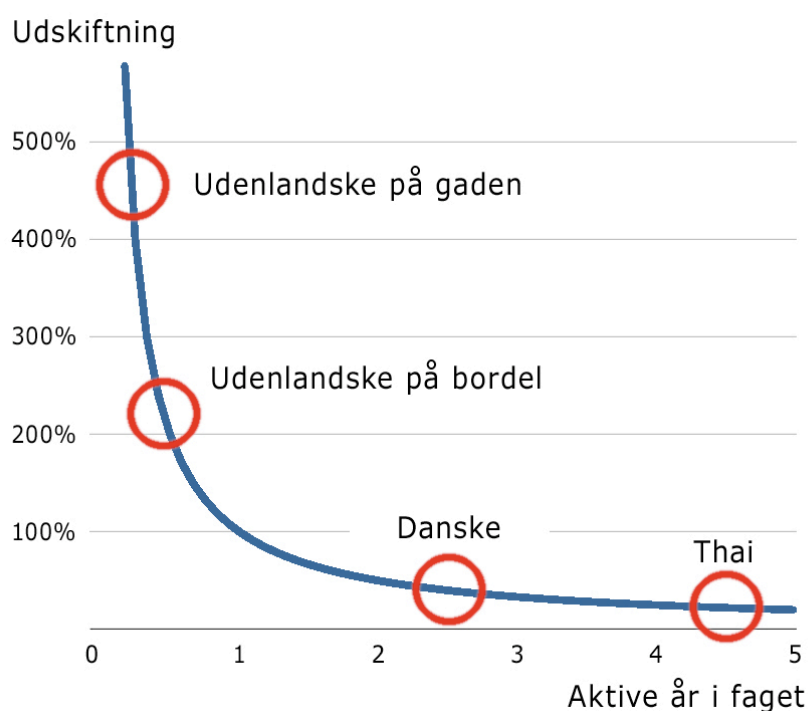
Af de 628 kvinder fra spalte 1 er der kun 455, som rent faktisk arbejder for tiden. Nogle af de 628 kvinder holder pause eller burde være slettet fra listen. Derfor er det kun oplysningerne i de sidste 3 spalter, som benyttes i analyserne.

Bilag 3: Gennemstrømningen

Der er en meget simpel sammenhæng mellem gennemstrømningen og hvor længe kvinderne bliver i faget før de stopper. Gennemstrømningen handler om, hvor ofte branchens stillinger skal genbesættes med nye kvinder.

Hvis kvinderne f.eks. bliver 4 år i faget i snit, vil der være en løbende udskiftning af 25% af de beskæftigede hvert år. Når der er gået 4 år, er alle skiftet ud. Denne sammenhæng illustreres med den blå kurve i figur 2.

Figur 2. Sammenhængen mellem aktiv tid i faget og udskiftningen



Her ses udvalgte værdier fra figuren:

arb. i faget	2 mdr	4 mdr	0,5 år	1 år	1,5 år	2 år	2,5 år	3 år	3,5 år
skiftes ud/år	600%	300%	200%	100%	67%	50%	40%	33%	29%
u-faktor	7	4	3	2	1,67	1,5	1,4	1,33	1,29

Aktiv tid i faget angiver den tid, der rent faktisk arbejdes i branchen. Pauserne tælles ikke med. Udskiftnings-faktoren (u-faktor i tabellen) angiver forholdet mellem arbejdsstyrkens størrelse på et tilfældigt tidspunkt og hvor mange forskellige personer, der har været i faget i løbet af året.

- U-faktor = antal kvinder i løbet af året / antal beskæftigede
- U-faktor = udskiftnings-procenten plus 1.
- Udskiftningsprocenten = 1 / aktiv tid i faget
- Aktiv tid i faget = 1 / (u-faktor minus 1) = 1 / udskiftningsprocent

Hvis kvinderne f.eks. bliver 1 år i faget i snit, er udskiftningen 100% i løbet af året. I snit bliver alle stillinger genbesat 1 gang i løbet af året. Derfor bliver det antal kvinder der har været beskæftiget i branchen i løbet af året netop dobbelt så stort som det antal kvinder der var tilknyttet branchen 1. januar. Dermed er u-faktoren 2.

Vha. u-faktoren kan man regne baglæns fra de officielle statistikker, som tæller "sociale tilfælde" - dvs. antal kvinder, som har været i faget i løbet af året. Ved at dividere de officielle tal med u-faktoren kommer man ned på antal beskæftigede, som er et tal der kan bruges til noget (jvf. kapitel 1).

Af figuren kan man f.eks. se, at de udenlandske kvinder på gaden skiftes ud 4-5 gange i løbet af året. Det betyder, at de officielle statistikker skal divideres med en 5-6 stykker for at komme frem til, hvor mange udenlandske kvinder der er i landet ad gangen.

Dette selvfølgelig under den forudsætning, at branchens størrelse er stabil, dvs. at der kommer en ny til, hver gang en anden stopper i faget.

Strengt taget er placeringen af de røde cirkler på figuren kun et kvalificeret gæt. Endnu findes der ikke andre analyser af gennemstrømningen i branchen, end den der kan læses i denne rapport og i SiO 2010. Derfor må den stå til troende, indtil der fremkommer ny viden, som kan kvalificere den.

Indtil da vil vi fastholde, at de danske sexarbejdere i snit arbejder aktivt i branchen ca. 2,5 år og at ca. 40% af dem skiftes ud hvert år.

Hele arbejdsstyrken - danske og udenlandske sexarbejdere under ét - arbejder aktivt i branchen i snit ca. 1,5 år og ca. 70% af de beskæftigede skiftes ud hvert år.

Det betyder, at de officielle statistikker skal divideres med u-faktor 1,7 for at komme ned på arbejdsstyrkens størrelse. Når Servicestyrelsen f.eks. siger, at der er 3.483 sexarbejdere i Danmark, så passer det ikke. Der er kun ca. 2.050 beskæftigede i branchen ifølge Servicestyrelsens tal. Servicestyrelsen tæller alle dem med, som har forladt faget i løbet af det foregående år.

Bilag 4: Antal sexarbejdere

Denne tabel sammenfatter resultaterne fra kapitel 2.1-2.3. Her er tallene gengivet med de intervaller, som usikkerheden i beregningerne kræver. Tallene sammenfattes til middelværdier i tabel 14.

Tabel 21. Antal sexarbejdere under finanskrisen

	i løbet af et år		arbejdsstyrken		på arb. en dag	
Bordeller:						
danske	920-1088		607-713		167-193	
thailandske	?		331-389		84-96	
andre nationaliteter	?		221-259		74-86	
udenlandske i alt	1159		552-648		158-182	
på bordeller i alt	2079-2247	56-67%	1159-1361	60-71%	325-375	58-77%
SFI 2011	1019-2247					
Escort og privat/diskret:						
danske priv/diskr	442-542		260-319		43-80	
danske escort	333-407		202-292		33-73	
udenl. escort	37-45		22-33		4-8	
escort og p/d i alt	812-994	22-30%	484-644	25-34%	79-161	15-31%
På gaden:						
danske	30-45		18-26		4-6	
udenlandske	256-595		46-106		31-71	
gaden i alt	286-640	8-18%	64-132	3-7%	35-77	6-16%
Alle i alt	3177-3881	100%	1707-2137	100%	439-613	100%
SFI 2011	2425-3836					
Danske	1725-2082	49-59%	1087-1350	58-68%	247-352	49-65%
Udenlandske	1452-1799	41-51%	620-787	32-42%	192-261	35-51%
i alt	3177-3881	100%	1707-2137	100%	439-613	100%

Bemærkninger : I tabellen er indregnet en usikkerhed på plus/minus 8% på vores beregninger vedr. antal danske kvinder på bordellerne (jvf. bem. til tabel 6). Det kan ikke lade sig gøre at beregne en usikkerhed på tallene vedr. de udenlandske kvinder på bordellerne, hvorfor det er forudsat, at den også er 8%. Det vides ikke hvor mange udenlandske kvinder der kører escort, i tabellen er det forudsat, at 10% af kvinderne i escort er udenlandske. Kilder : Tabel 2, 8, 9, 10 og 13 samt SFI 2011, tabel 5.3 side 80.

Vha. simple beregninger baseret på SFIs egne tal er vi kommet frem til et antal kvinder i løbet af året med en usikkerhed, som er betydelig mindre end den usikkerhed på 24-29%, som SFIs resultater (de blå tal) er behæftet med.

Med denne korrektion af SFIs tal, er der rimelig stor enighed om, hvor mange kvinder der sælger sex i Danmark i løbet af et år under finanskrisen. Servicestyrelsens tal siger ca. 3.500 og SFI (med vores korrektioner) siger 3.500 plus/minus 9%.

For at opretholde en arbejdsstyrke på ca. 1.900 personer, strømmer omkring 1.600 nye kvinder til branchen hvert år og et tilsvarende antal stopper. Heraf er ca. 900 udenlandske og ca. 700 danske kvinder.

De danske kvinders aktive tid med arbejde i branchen

Ud fra tallene for antal danske kvinder nederst i tabel 21 kan det beregnes, hvor længe de arbejder aktivt i branchen (deres tid i faget minus pauser).

Tabel 22. Udskiftning blandt de danske kvinder og aktiv tid i faget

	arbejdssty.	u-faktor	i løbet af et år	udskiftn.	arb. i faget
Alle danske	1087-1350	x 1,28-1,92 =	1725-2082	28-92%	1,1-3,6 år
5+ år i faget	197-242	x 1,13 =	222-272	13%	7,9 år
0-5 år i faget	890-1108	x 1,31-2,09 =	1453-1860	31-109%	0,9-3,2 år

Bemærkninger : Beregningsmetoden fremgår af bilag 3. Kilde : Tabel 17 og 21.

De danske sexarbejdere arbejder aktivt i branchen 1,1-3,6 år.

Vi kan ikke bevise, at de ikke bliver kortere eller længere tid i faget. Men dette er det mest sandsynlige ud fra de forudsætninger, som vi har opstillet.

I dette interval er det mest sandsynligt, at det korrekte resultat ligger lige omkring 2,5 år. Argumenterne herfor er nævnt under tabel 9. Tabel 9 handler kun om de kvinder, som arbejder på bordeller, hvor tabel 22 handler om alle de danske sexarbejdere. Argumenterne under tabel 9 gælder stadig, selv om kvinderne i escort mm. er med i tallene.

Ca. 18% af de danske kvinder bliver i faget mere end 5 år (jvf. tabel 17). I tabel 22 trækkes disse fra tallene for alle, hvorved nederste linie handler om de 82% af de danske sexarbejdere, som bliver i faget 0-5 år. De arbejder aktivt i faget et eller andet sted mellem 1 og 3 år, sandsynligvis lige omkring 2 år i gennemsnit. Hertil kommer ca. et halvt års pauser (jvf. tabel 16), således at de i snit er i branchen 2,5 år.

Ca. 4 ud af 5 danske sexarbejdere bliver i branchen ca. 2,5 år i snit. Heraf arbejder de 2 år og holder pauser et halvt år.

Litteratur

8.marts = 8. marts-initiativets kommentarer til "Prostitution i Danmark" (SFI), august 2011

Link : <http://8marts.dk/upl/11142/SFIanalyse2011.pdf>

Barlach 2004 = Lise Barlach: Fortællinger om prostitution. En sociologisk analyse af tre selvbiografier, VFC Socialt Udsatte 2004

Link : <http://shop.servicestyrelsen.dk/products/fortaellinger-om-prostitution>

Et andet liv 2005 = Regeringens forslag til en helhedsorienteret indsats på prostitutionsområdet, 2005

Hustler = Nikki: Hustler. Min tid som luksusprostituert, Rosinante 2000. Skrevet af Odile Poulsen under pseudonym inden hun valgte at stå frem under eget navn.

Lautrup 2000 = Claus Lautrup: Jeg gør det jo kun engang imellem... En kvalitativ sociologisk undersøgelse om prostitutionens fastholdende faktorer. Speciale, KU, 2000

Lautrup 2005 = Claus Lautrup: "Det skal ikke bare være en krop mod krop oplevelse..." VFC Socialt Udsatte. København 2005.

Link : <http://shop.servicestyrelsen.dk/collections/udsatte/prostitution>

Migrantprostitution i Danmark, Servicestyrelsen 2010

Link : <http://shop.servicestyrelsen.dk/collections/udsatte/prostitution>

POOF 2009 = Prostitutionens omfang og former, vedr. 2008-09, Servicestyrelsen 2009

POOF 2010 = Prostitutionens omfang og former, vedr. 2009-10, Servicestyrelsen 2010

Link : <http://shop.servicestyrelsen.dk/collections/udsatte/prostitution>

Redegørelse om prostitution i København. Københavns kommune 2007

RI 2009,1 = Halvårlig statusrapport – perioden januar til juni 2009, Reden International

RI 2009,2 = Det halvårige statusnotat vedrørende Reden International perioden 01.07.09 – 31.12.09, Reden International

RI 2010,1 = Det halvårige statusnotat vedrørende Reden International perioden 01.01.10 – 30.06.10, Reden International

RI 2010,2 = Det halvårige statusnotat vedrørende Reden International perioden 01.07.10 – 31.12.10, Reden International 2011

Link : <http://www.redeninternational.dk/?pid=123>

Servicestyrelsen 2010 = Prostitution på massageklinik - risici og fastholdende faktorer, Servicestyrelsen 2010

Link : <http://shop.servicestyrelsen.dk/collections/udsatte/prostitution>

SFI 2011 = Prostitution i Danmark, Det nationale forskningscenter for velfærd, rapport 11:21, SFI 2011

Link : <http://www.sfi.dk/Default.aspx?ID=4681&Action=1&NewsId=3013&PID=9267>

SiO 2010 = Sexarbejdets omfang i Danmark, SiO 2010

Link : <http://s-i-o.dk/tekst/sexarbejdetsomfang.pdf>